

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 243

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος
4 Ιουλίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 243/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 243/02 Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 243/03 Υπόθεση C-128/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Staatssecretaris van Financiën κατά Het Oudeland Beheer BV (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Πράξεις υποκείμενες στον φόρο — Χρησιμοποίηση για τις ανάγκες της επιχειρήσεως αγαθών που αποκτήθηκαν «στο πλαίσιο της επιχειρήσεως» — Εξομοίωση με παράδοση εξ επαχθούς αιτίας — Βάση επιβολής του φόρου) . 5

EL

2016/C 243/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 και C-391/14 έως C-393/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αίτησις των Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Αυστρία, Κάτω Χώρες, Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Borealis Polyolefine GmbH κατά Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH κατά Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14) (Προδικαστική παραπομπή — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α, παράγραφος 5 — Μέθοδος κατανομής δικαιωμάτων — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων — Τρόπος υπολογισμού του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Άρθρο 15, παράγραφος 3 — Απόφαση 2013/448/ΕΕ — Άρθρο 4 — Παράρτημα II — Κύρος)	6
2016/C 243/05	Υπόθεση C-346/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας [Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Άρθρο 288 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Πολιτική της Ένωσης στον τομέα των υδάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Πρόληψη της υποβαθμίσεως της καταστάσεως των συστημάτων επιφανειακών υδάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 7 — Παρέκκλιση από την απαγόρευση υποβαθμίσεως — Υπέρτερο γενικό συμφέρον — Άδεια κατασκευής υδροηλεκτρικού σταθμού στον ποταμό Schwarze Sulm (Αυστρία) — Υποβάθμιση της καταστάσεως των υδάτων]	8
2016/C 243/06	Υπόθεση C-358/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 – Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακύρωσης — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2014/40 — Άρθρο 2, σημείο 25, άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', άρθρο 7, παράγραφοι 1 έως 5, 7, πρώτη περίοδος, και 12 έως 14, και άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Κύρος — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού — Απαγόρευση διάθεσης στην αγορά προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γένυση — Προϊόντα καπνού τα οποία περιέχουν μινθόλη — Νομική βάση — Άρθρο 114 ΣΛΕΕ — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή της επικουρικότητας)	8
2016/C 243/07	Υπόθεση C-477/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pillbox 38 (UK) Ltd κατά Secretary of State for Health (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Άρθρο 20 — Ηλεκτρονικά τσιγάρα και περιέκτες επαναπλήρωσης — Κύρος — Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου — Αρχή της επικουρικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 16 και 17)	9
2016/C 243/08	Υπόθεση C-520/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gemeente Borsele κατά Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën κατά Gemeente Borsele (Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 9, παράγραφος 1 — Υποκείμενοι στον φόρο — Οικονομικές δραστηριότητες — Έννοια — Μεταφορά μαθητών)	10

2016/C 243/09	Υπόθεση C-528/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden - (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – X κατά Staatssecretaris van Financiën [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Κανονισμός (ΕΚ) 1186/2009 — Άρθρο 3 — Δασμολογική ατέλεια κατά την εισαγωγή — Προσωπικά είδη — Μεταφορά κατοικίας από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος — Έννοια της «συνήθους κατοικίας» — Αποκλεισμός της δυνατότητας αποκτήσεως συνήθους κατοικίας ταυτόχρονα σε κράτος μέλος και σε τρίτη χώρα — Κριτήρια καθορισμού του τόπου συνήθους κατοικίας]	10
2016/C 243/10	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-532/14 και C-533/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2016 [αιτήσεις του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Toorank Productions BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κλάση 2206 — Δασμολογική κλάση 2208 — Αλκοολούχα ποτά που προέρχονται από ζύμωση και στη συνέχεια υποβάλλονται σε καθαρισμό — Προσθήκη πρόσθετων ουσιών στα αλκοολούχα ποτά που προέρχονται από ζύμωση και στη συνέχεια υποβάλλονται σε καθαρισμό — Ποτά που έχουν απολέσει τις ιδιότητες των υπαγομένων στη δασμολογική κλάση 2206 ποτών)	11
2016/C 243/11	Υπόθεση C-547/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) - (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως των Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited, κατά Secretary of State for Health (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Άρθρα 7, 18 και 24, παράγραφοι 2 και 3 — Άρθρα 8, παράγραφος 3, 9, παράγραφος 3, 10, παράγραφος 1, στοιχεία α', γ' και ζ', 13 και 14 — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού — Κύρος — Νομική βάση — Άρθρο 114 ΣΛΕΕ — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή της επικουρικότητας — Θεμελιώδη δικαιώματα της Ένωσης — Ελευθερία έκφρασης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 11)	12
2016/C 243/12	Υπόθεση C-233/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA «Oniors Bio» κατά Valsts ierēnumu dienests [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Διακρίσεις 1517 90 91 και 1518 00 31 — Φυτικό, ακατέργαστο, σταθερό, ρευστό μείγμα, αποτελούμενο από κραμβέλαιο (88 %) και από ηλιανθέλαιο (12 %)]	13
2016/C 243/13	Υπόθεση C-358/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2016 — Bank of Industry and Mine κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναφάσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων ισχύει η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 — Νομική βάση — Κριτήριο αντλούμενο από την υλική, λογιστική ή χρηματοοικονομική υποστήριξη της Ιρανικής Κυβερνήσεως — Καταβολή μέρους των κερδών κρατικής επιχειρήσεως στο Ιρανικό Δημόσιο]	14
2016/C 243/14	Υπόθεση C-384/14: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alta Realitat SL κατά Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 — Άρθρο 8 — Πράξη που δεν μεταφράσθηκε — Άρνηση παραλαβής της πράξεως — Γλωσσικές γνώσεις του παραλήπτη της πράξεως — Έλεγχος από το επιληφθέν δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως)	14
2016/C 243/15	Υπόθεση C-607/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Νοεμβρίου 2015 η Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 10 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	15

2016/C 243/16	Υπόθεση C-146/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. κατά DHL Paket GmbH	15
2016/C 243/17	Υπόθεση C-186/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) την 1η Απριλίου 2016 – Ruxandra-Paula Andriciuș κ.λπ. κατά Banca Românească SA	16
2016/C 243/18	Υπόθεση C-215/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 18 Απριλίου 2016 – Elecdey Carcelén S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	17
2016/C 243/19	Υπόθεση C-216/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 18 Απριλίου 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	18
2016/C 243/20	Υπόθεση C-220/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 20 Απριλίου 2016 – Iberenova Promociones S.A.U. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	19
2016/C 243/21	Υπόθεση C-221/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 20 Απριλίου 2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	20
2016/C 243/22	Υπόθεση C-222/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 20 Απριλίου 2016 – «MIP-TS» OOD κατά Nachalnik na Mitnitsa Varna	21
2016/C 243/23	Υπόθεση C-224/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 20 Απριλίου 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) κατά Nachalnik na Mitnitsa (πρόϊστάμενος τελωνείου) του Μπουργκάς, το οποίο υποκατέστησε το τελωνείο του Σβίλενγκραντ	22
2016/C 243/24	Υπόθεση C-251/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 2 Μαΐου 2016 – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston κατά T. G. Brosman	23
2016/C 243/25	Υπόθεση C-263/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 η Schenker Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-265/12, Schenker Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	24
2016/C 243/26	Υπόθεση C-264/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Μαΐου 2016 οι Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-267/12, Deutsche Bahn AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	25
2016/C 243/27	Υπόθεση C-271/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 13 Μαΐου 2016 οι Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	27

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 243/28	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-423/13 και T-64/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2016 – Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την αποτροπή της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων στο Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη περί το δίκαιο — Νομική βάση — Πλάνη εκτιμήσεως — Έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων)	28
2016/C 243/29	Υπόθεση T-226/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Επιτροπή κατά McCarron Poultry [Ρήτρα διατησίας — Πέμπτο πρόγραμμα-πλαίσιο για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (1998-2002) — Σύμβαση στον τομέα «Ενέργεια, περιβάλλον και βιώσιμη ανάπτυξη» — Καταγγελία της σύμβασης — Επιστροφή μέρους των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι υπερημερίας — Διαδικασία έκδοσης ερήμην απόφασης]	29
2016/C 243/30	Υπόθεση T-753/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ocean beach club ibiza — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα ocean drive Ibiza-hotel και προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα OCEAN THE GROUP — Ακύρωση του προγενέστερου σήματος που αποτέλεσε το θεμέλιο της προσβαλλόμενης αποφάσεως — Κατάργηση της δίκης]	29
2016/C 243/31	Υπόθεση T-5/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ocean beach club ibiza — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα OC ocean club και OC ocean club Ibiza — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	30
2016/C 243/32	Υπόθεση T-6/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ocean ibiza — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα OC ocean club και OC ocean club Ibiza — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	31
2016/C 243/33	Υπόθεση T-126/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2016 – El Corte Inglés κατά EUIPO – Grup Supesco Maxor (Supesco) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Supesco — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUPER COR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Περιεχόμενο του ελέγχου του τμήματος προσφυγών — Προϊόντα και υπηρεσίες στα οποία βασίστηκε η ανακοπή — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνας 15, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Ανακοίνωση 2/12]	31
2016/C 243/34	Υποθέσεις T-422/15 και T-423/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – U-R LAB κατά EUIPO (THE DINING EXPERIENCE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού και εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE DINING EXPERIENCE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	32
2016/C 243/35	Υπόθεση T-376/15: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Απριλίου 2016 – KK κατά EASME	33
2016/C 243/36	Υπόθεση T-5/16: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2016 – Gregis κατά EUIPO – DM9 Automobili (ATS)	33

2016/C 243/37	Υπόθεση T-167/16: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2016 – Πολωνία κατά Επιτροπής	34
2016/C 243/38	Υπόθεση T-170/16: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2016 – Guardian Glass España, Central Vidriera κατά Επιτροπής	35
2016/C 243/39	Υπόθεση T-185/16: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2016 – Make up for ever κατά EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)	36
2016/C 243/40	Υπόθεση T-187/16: Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik κατά EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)	37
2016/C 243/41	Υπόθεση T-197/16: Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 – Andrea Incontri κατά EUIPO – HigicoL (ANDREA INCONTRI)	38
2016/C 243/42	Υπόθεση T-208/16: Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2016 – Ranocchia κατά ΕΟΕΣΕ	38
2016/C 243/43	Υπόθεση T-210/16: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2016 – Lukash κατά Συμβουλίου	39
2016/C 243/44	Υπόθεση T-212/16: Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2016 – El Corte Inglés κατά EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe)	40
2016/C 243/45	Υπόθεση T-213/16: Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2016 – El Corte Inglés κατά EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)	41
2016/C 243/46	Υπόθεση T-216/16: Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2016 – Vignerons de la Méditerranée κατά EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)	42
2016/C 243/47	Υπόθεση T-227/16: Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2016 – Haverkamp κατά EUIPO – Sissel (Ποδοτάπητας)	43
2016/C 243/48	Υπόθεση T-228/16: Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2016 – Haverkamp κατά EUIPO – Sissel (Ανάγλυφο σχέδιο απεικονίζον παραλία με βότσαλα)	43
2016/C 243/49	Υπόθεση T-232/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-3/15, Frieberger και Vallin κατά Επιτροπής	44
2016/C 243/50	Υπόθεση T-233/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 ο José Luis Ruiz Molina κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-60/15, Ruiz Molina κατά ΓΕΕΑ	45
2016/C 243/51	Υπόθεση T-234/16: Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2016 – Meissen Keramik κατά EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	46
2016/C 243/52	Υπόθεση T-236/16: Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2016 – Biogena Naturprodukte κατά EUIPO (ZUM wohl)	46
2016/C 243/53	Υπόθεση T-239/16: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2016 – Polskie Zdroje κατά EUIPO (perlage)	47
2016/C 243/54	Υπόθεση T-243/16: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2016 – Fredo κατά EUIPO – Fredo Fredo (Freggo)	48
2016/C 243/55	Υπόθεση T-244/16: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2016 – Yanukovych κατά Συμβουλίου	49
2016/C 243/56	Υπόθεση T-245/16: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2016 – Yanukovych κατά Συμβουλίου	50
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2016/C 243/57	Υπόθεση F-19/16: Αγωγή της 5ης Απριλίου 2016 – ZZ κατά ΕΤΕπ	52

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 243/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 232 της 27.6.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 222 της 20.6.2016

EE C 211 της 13.6.2016

EE C 200 της 6.6.2016

EE C 191 της 30.5.2016

EE C 175 της 17.5.2016

EE C 165 της 10.5.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2016/C 243/02)

Στις 9 Ιουνίου 2016, σε σύσκεψη της ολομέλειας του Γενικού Δικαστηρίου αποφασίστηκε, κατόπιν της αναλήψεως καθηκόντων δικαστή εκ μέρους των P. G. Xuereb, F. Schalin και I. Reine, προτάσει του Προέδρου σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η τροποποίηση της αποφάσεως περί τοποθετήσεως των δικαστών στα τμήματα της 23ης Οκτωβρίου 2013 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση της 13ης Απριλίου 2016 ⁽²⁾, για την περίοδο από 9 Ιουνίου 2016 μέχρι 31 Αυγούστου 2016 και την τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, αντιπρόεδρος, I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni και L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, αντιπρόεδρος

α) I. Pelikánová και E. Buttigieg, δικαστές·

β) I. Pelikánová και L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, δικαστές·

γ) E. Buttigieg και L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, δικαστές.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρος τμήματος, E. Bieliūnas, S. Gervasoni, L. Madise και Z. Csehi, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρος τμήματος

α) S. Gervasoni και L. Madise, δικαστές·

β) S. Gervasoni και Z. Csehi, δικαστές·

γ) L. Madise και Z. Csehi, δικαστές.

⁽¹⁾ EE C 344 της 23.11.2013, σ. 2.

⁽²⁾ EE C 175 της 17.5.2016, σ. 2.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, E. Bieliūnas, I. S. Forrester και Κ. Ηλιόπουλος, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος

α) E. Bieliūnas και I. S. Forrester, δικαστές·

β) E. Bieliūnas και Κ. Ηλιόπουλος, δικαστές·

γ) I. S. Forrester και Κ. Ηλιόπουλος, δικαστές.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, J. Schwarcz, V. Kreuschitz και F. Schalin, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος,

α) I. Labucka και V. Kreuschitz, δικαστές·

β) I. Labucka και F. Schalin, δικαστές·

γ) V. Kreuschitz και F. Schalin, δικαστές.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović και I. Reine, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος,

α) J. Schwarcz και V. Tomljenović, δικαστές·

β) J. Schwarcz και I. Reine, δικαστές·

γ) V. Tomljenović και I. Reine, δικαστές.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, A. M. Collins και V. Valančius, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος

α) F. Dehousse και A. M. Collins, δικαστές·

β) F. Dehousse και V. Valančius, δικαστές·

γ) A. M. Collins και V. Valančius, δικαστές.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

M. van der Woude, πρόεδρος τμήματος, I. Wiszniewska-Białicka, M. Kancheva, I. Ulloa Rubio και A. Μαρκουλλή, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

M. van der Woude, πρόεδρος τμήματος

- α) I. Wiszniewska-Białicka και I. Ulloa Rubio, δικαστές·
- β) I. Wiszniewska-Białicka και A. Μαρκουλλή, δικαστές·
- γ) I. Ulloa Rubio και A. Μαρκουλλή, δικαστές.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

Δ. Γρατσίας, πρόεδρος τμήματος, O. Czúcz, M. Kancheva, C. Wetter και N. Róttorak, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

Δ. Γρατσίας, πρόεδρος τμήματος

- α) M. Kancheva και C. Wetter, δικαστές·
- β) M. Kancheva και N. Róttorak, δικαστές·
- γ) C. Wetter και N. Róttorak, δικαστές.

Ένατο πενταμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος, O. Czúcz, A. Popescu, D. Spielmann και P. G. Xuereb, δικαστές.

Ένατο τριμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος

- α) O. Czúcz και A. Popescu, δικαστές·
- β) D. Spielmann και P. G. Xuereb, δικαστές.

Τα πενταμελή τμήματα συγκροτούνται:

- όσον αφορά το πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο, το πέμπτο, το έκτο, το έβδομο και το όγδοο τμήμα, με την προσθήκη στον αρχικώς επιλαμβανόμενο της υποθέσεως τριμελή δικαστικό σχηματισμό του τετάρτου δικαστή του τμήματος και ενός πέμπτου δικαστή προερχόμενου από το επόμενο τμήμα κατ' αύξουσα αριθμητική σειρά (αποκλειομένου του προέδρου του τμήματος), οριζόμενου με τη σειρά που προβλέπεται στο άρθρο 8 του Κανονισμού Διαδικασίας·
- όσον αφορά το ένατο τμήμα, με την προσθήκη στον αρχικώς επιλαμβανόμενο της υποθέσεως τριμελή δικαστικό σχηματισμό με την προσθήκη των δύο άλλων δικαστών του τμήματος.

Τα τριμελή τμήματα στα οποία έχουν τοποθετηθεί τέσσερις δικαστές συνεδριάζουν στο πλαίσιο τριών επιμέρους δικαστικών σχηματισμών.

Το τριμελές τμήμα στο οποίο έχουν τοποθετηθεί πέντε δικαστές συνεδριάζει στο πλαίσιο δύο επιμέρους δικαστικών σχηματισμών.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Staatssecretaris van Financiën κατά Het Oudeland Beheer BV

(Υπόθεση C-128/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Πράξεις υποκείμενες στον φόρο — Χρησιμοποίηση για τις ανάγκες της επιχειρήσεως αγαθών που αποκτήθηκαν «στο πλαίσιο της επιχειρήσεως» — Εξομίωση με παράδοση εξ επαχθούς αιτίας — Βάση επιβολής του φόρου)

(2016/C 243/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Het Oudeland Beheer BV

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, έχει την έννοια ότι η αξία εμπραγμάτου δικαιώματος που παρέχει στον δικαιούχο του εξουσία χρήσεως επί ακινήτου και το κόστος αποπερατώσεως του κυρίου γραφείων που ανεγέρθηκε στο συγκεκριμένο οικόπεδο μπορούν να περιληφθούν στη βάση επιβολής του φόρου παραδόσεως, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 7, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί, όταν ο υποκείμενος στον φόρο κατέβαλε ήδη τον φόρο προστιθέμενης αξίας επί της αξίας αυτής και επί του κόστους, αλλά επίσης προέβη σε άμεση και ολική έκπτωσή του.
- 2) Σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία ένα οικόπεδο και ένα υπό ανέγερση κτίσμα ευρισκόμενο επί του οικοπέδου αυτού αποκτήθηκαν με τη σύσταση εμπραγμάτου δικαιώματος το οποίο παρέχει στον δικαιούχο του εξουσία χρήσεως επί των ακινήτων αυτών, το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 95/7, έχει την έννοια ότι η αξία του εν λόγω εμπραγμάτου δικαιώματος η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη στη βάση επιβολής του φόρου παραδόσεως, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 7, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας, αντιστοιχεί στην αξία των ποσών που πρέπει να καταβληθούν ως ετήσια αντιπαροχή για την εναπομένουσα διάρκεια ισχύος της συμβάσεως περί συστάσεως του εν λόγω εμπραγμάτου δικαιώματος επιφανείας, διορθωμένων ή ανακεφαλαιοποιημένων σύμφωνα με την ίδια μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό της αξίας συστάσεως του δικαιώματος επιφανείας.

⁽¹⁾ EE C 159 της 26.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αιτήσεις των Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Αυστρία, Κάτω Χώρες, Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Borealis Polyolefine GmbH κατά Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH κατά Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA κατά Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 και C-391/14 έως C-393/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α, παράγραφος 5 — Μέθοδος κατανομής δικαιωμάτων — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων — Τρόπος υπολογισμού του ενιαίου διατομικού διορθωτικού συντελεστή — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Άρθρο 15, παράγραφος 3 — Απόφαση 2013/448/ΕΕ — Άρθρο 4 — Παράρτημα II — Κύρος)

(2016/C 243/04)

Γλώσσες διαδικασίας: η γερμανική, η ολλανδική, η ιταλική

Αιτούντα δικαστήρια

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

(Υπόθεση C-191/14)

Borealis Polyolefine GmbH

κατά

Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Υπόθεση C-192/14)

OMV Refining & Marketing GmbH

κατά

Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Υπόθεση C-295/14)

DOW Benelux BV κ.λπ.

κατά

Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Υπόθεση C-389/14)

Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl

κατά

Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri,

παρισταμένης της: Edison SpA

(Υπόθεση C-391/14)

Api Raffineria di Ancona SpA

κατά

Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

παρισταμένης της: Edison SpA

(Υπόθεση C-392/14)

Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

κατά

Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico,

παρισταμένης της: Cofely Italia SpA

(Υπόθεση C-393/14)

Dalmine SpA

κατά

Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

παρισταμένων των: Cofely Italia SpA, Buzzi Unicem SpA

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του πρώτου έως και του τέταρτου ερωτήματος στις υποθέσεις C-191/14 και C-192/14, του τρίτου ερωτήματος στην υπόθεση C-295/14 και του πρώτου ερωτήματος στις υποθέσεις C-389/14 και C-391/14 έως C-393/14 δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2011/278/EE της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθόσον το εν λόγω άρθρο 15, παράγραφος 3, αποκλείει τον συνυπολογισμό των εκπομπών των παραγωγών ηλεκτρικού ρεύματος για τον καθορισμό της μέγιστης ετήσιας ποσότητας δικαιωμάτων.
- 2) Το άρθρο 4 και το παράρτημα II της αποφάσεως 2013/448/EE της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, είναι ανίσχυρα.
- 3) Τα διαχρονικά αποτελέσματα της κηρύξεως του άρθρου 4 και του παραρτήματος II της αποφάσεως 2013/448 ως ανισχύρων περιορίζονται κατά τρόπον ώστε, αφενός, η κήρυξη αυτή να παράγει αποτελέσματα μόνον μετά την πάροδο περιόδου δέκα μηνών από της ημερομηνίας δημοσίευσής της παρούσας αποφάσεως, προκειμένου να παρασχεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η δυνατότητα να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα και, αφετέρου, τα μέτρα που θα ληφθούν μέχρι τότε βάσει των διατάξεων που κηρύχθηκαν ανίσχυρες να μην μπορούν να αμφισβητηθούν.

(¹) EE C 303 της 8.9.2014.
EE C 372 της 20.10.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 – Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-346/14) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Άρθρο 288 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Πολιτική της Ένωσης στον τομέα των υδάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Πρόληψη της υποβαθμίσεως της καταστάσεως των συστημάτων επιφανειακών υδάτων — Άρθρο 4, παράγραφος 7 — Παρέκλιση από την απαγόρευση υποβαθμίσεως — Υπέρτερο γενικό συμφέρον — Άδεια κατασκευής υδροηλεκτρικού σταθμού στον ποταμό Schwarze Sulm (Αυστρία) — Υποβάθμιση της καταστάσεως των υδάτων]

(2016/C 243/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve, C. Hermes και G. Wilms)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, Z. Petzl και J. Vlácil)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 361 της 13.10.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 – Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-358/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακύρωσης — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2014/40 — Άρθρο 2, σημείο 25, άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', άρθρο 7, παράγραφοι 1 έως 5, 7, πρώτη περίοδος, και 12 έως 14, και άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Κύρος — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού — Απαγόρευση διάθεσης στην αγορά προϊόντων καπνού με χαρακτηριστικό άρωμα/γεύση — Προϊόντα καπνού τα οποία περιέχουν μινθόλη — Νομική βάση — Άρθρο 114 ΣΛΕΕ — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή της επικουρικότητας)

(2016/C 243/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szwarc)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ρουμανία (εκπρόσωποι: R.-H. Radu, D. M. Bulancea και A. Vacaru)

Καθόν: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio, J. Rodrigues και A. Pospíšilová Padowska), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: O. Segnana, J. Herrmann, K. Pleśniak και M. Simm)

Παραμβαίνοντες υπέρ των καθόν: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: J. Quane, M. A. Joyce, επικουρούμενοι από τους E. Barrington και M. J. Cooke, SC, και E. Carolan, BL), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas και S. Ghiandoni), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: V. Kaye, C. Brodie και M. Holt, επικουρούμενοι από τους I. Rogers, QC, S. Abram και M. E. Metcalfe, barristers), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Van Hoof, C. Cattabriga και M. Owsiany-Hornung)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ιρλανδία, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ρουμανία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Επιτροπή φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 315 της 15.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pillbox 38 (UK) Ltd κατά Secretary of State for Health

(Υπόθεση C-477/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Άρθρο 20 — Ηλεκτρονικά τσιγάρα και περιέκτες επαναπλήρωσης — Κύρος — Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου — Αρχή της επικουρικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 16 και 17)

(2016/C 243/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pillbox 38 (UK) Ltd

κατά

Secretary of State for Health

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να θίγει το κύρος του άρθρου 20 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ.

(¹) EE C 7 της 12.1.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gemeente Borsele κατά Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën κατά Gemeente Borsele

(Υπόθεση C-520/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 9, παράγραφος 1 — Υποκείμενοι στον φόρο — Οικονομικές δραστηριότητες — Έννοια — Μεταφορά μαθητών)

(2016/C 243/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën

κατά

Staatssecretaris van Financiën, Gemeente Borsele

Διατακτικό

Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης ο οποίος παρέχει υπηρεσία μεταφοράς μαθητών υπό συνθήκες όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης δεν ασκεί οικονομική δραστηριότητα και δεν έχει, επομένως, την ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο.

⁽¹⁾ EE C 56 της 16.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden - (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-528/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Κανονισμός (ΕΚ) 1186/2009 — Άρθρο 3 — Δασμολογική ατέλεια κατά την εισαγωγή — Προσωπικά είδη — Μεταφορά κατοικίας από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος — Έννοια της «συνήθους κατοικίας» — Αποκλεισμός της δυνατότητας αποκτήσεως συνήθους κατοικίας ταυτόχρονα σε κράτος μέλος και σε τρίτη χώρα — Κριτήρια καθορισμού του τόπου συνήθους κατοικίας]

(2016/C 243/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1186/2009 του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2009, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών, έχει την έννοια ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, ένα φυσικό πρόσωπο δεν μπορεί να έχει τη συνήθη κατοικία του ταυτόχρονα σε κράτος μέλος και σε τρίτη χώρα.
- 2) Υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, όταν δηλαδή ο ενδιαφερόμενος διατηρεί σε τρίτη χώρα προσωπικούς και επαγγελματικούς δεσμούς και σε κράτος μέλος προσωπικούς δεσμούς, πρέπει, προκειμένου να προσδιοριστεί εάν η συνήθης κατοικία του ενδιαφερομένου κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού 1186/2009 βρίσκεται στην τρίτη χώρα, να αποδίδεται, κατά τη συνολική εκτίμηση των σχετικών πραγματικών στοιχείων, ιδιαίτερη σημασία στη διάρκεια διαμονής του εν λόγω προσώπου στην τρίτη χώρα.

(¹) EE C 56 της 16.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2016 [αιτήσεις του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Toorank Productions BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-532/14 και C-533/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κλάση 2206 — Δασμολογική κλάση 2208 — Αλκοολούχα ποτά που προέρχονται από ζύμωση και στη συνέχεια υποβάλλονται σε καθαρισμό — Προσθήκη πρόσθετων ουσιών στα αλκοολούχα ποτά που προέρχονται από ζύμωση και στη συνέχεια υποβάλλονται σε καθαρισμό — Ποτά που έχουν απολέσει τις ιδιότητες των υπαγομένων στη δασμολογική κλάση 2206 ποτών)

(2016/C 243/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Toorank Productions BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

- 1) Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1719/2005 της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2005 και τον κανονισμό (ΕΕ) 1214/2007 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι στην κλάση 2208 της ονοματολογίας αυτής υπάγεται ένα ποτό, όπως το Ferm Fruit, το οποίο προέρχεται από ζύμωση συμπυκνωμένου χυμού μήλων και προορίζεται για κατανάλωση ως έχει ή ως βασικό συστατικό άλλων ποτών, έχει δε ουδέτερο χρώμα, άρωμα και γεύση λόγω υποβολής του σε καθαρισμό, μεταξύ άλλων με υπερδιήθηση, και κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο 16 % χωρίς την προσθήκη αποσταγμένης αλκοόλης.
- 2) Η συνδυασμένη ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1719/2005 και τον κανονισμό 1214/2007, έχει την έννοια ότι στην κλάση 2208 της ονοματολογίας αυτής υπάγονται τα ποτά με κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο 14 %, τα οποία παρασκευάζονται με την προσθήκη στο Ferm Fruit ζάχαρης, αρωματικών ουσιών, χρωστικών ουσιών, ενισχυτικών γεύσης, πηκτικών μέσων και συντηρητικών και, σε μία περίπτωση, κρέμας, και τα οποία δεν περιέχουν αποσταγμένη αλκοόλη.

- 3) Η συνδυασμένη ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1719/2005 και τον κανονισμό 1214/2007, έχει την έννοια ότι στην κλάση 2208 της ονοματολογίας αυτής υπάγεται ένα ποτό με κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο 13,4 %, το οποίο παρασκευάζεται με την προσθήκη στο *Ferm Fruit* ζάχαρης, αρωματικών ουσιών, χρωστικών ουσιών, ενισχυτικών γεύσης, πηκτικών μέσων, συντηρητικών και αποσταγμένης αλκοόλης, η οποία δεν υπερβαίνει, κατ' όγκον ή σε ποσοστό, το 49 % της περιεχόμενης στο εν λόγω ποτό αλκοόλης, ενώ το υπόλοιπο 51 % είναι αλκοόλη προερχόμενη από ζύμωση.

(¹) EE C 65 της 23.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2016 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) - (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – The Queen, κατόπιν αιτήσεως των Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited, κατά Secretary of State for Health

(Υπόθεση C-547/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Άρθρα 7, 18 και 24, παράγραφοι 2 και 3 — Άρθρα 8, παράγραφος 3, 9, παράγραφος 3, 10, παράγραφος 1, στοιχεία α', γ' και ζ', 13 και 14 — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού — Κύρος — Νομική βάση — Άρθρο 114 ΣΛΕΕ — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή της επικουρικότητας — Θεμελιώδη δικαιώματα της Ένωσης — Ελευθερία έκφρασης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 11)

(2016/C 243/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited

κατά

Secretary of State for Health

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν περαιτέρω απαιτήσεις όσον αφορά τις πτυχές της συσκευασίας των προϊόντων καπνού που δεν έχουν εναρμονιστεί με την εν λόγω οδηγία.
- 2) Το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/40 έχει την έννοια ότι απαγορεύει να τοποθετούνται στην επισημάνση των μονάδων συσκευασίας, στην εξωτερική συσκευασία καθώς και στα ίδια τα προϊόντα καπνού οι πληροφορίες που αποτελούν αντικείμενο της διάταξης αυτής, έστω και αν είναι αντικειμενικά ορθές.

- 3) Από την εξέταση των προδικαστικών ερωτημάτων που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος των άρθρων 7, 18 και 24, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2014/40, καθώς και των διατάξεων που περιλαμβάνονται στον τίτλο II, κεφάλαιο II, της οδηγίας αυτής.

(¹) EE C 56 της 16.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – SIA «Oniors Bio» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-233/15) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Διακρίσεις 1517 90 91 και 1518 00 31 — Φυτικό, ακατέργαστο, σταθερό, ρευστό μείγμα, αποτελούμενο από κραμβέλαιο (88 %) και από ηλιανθέλαιο (12 %)]

(2016/C 243/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SIA «Oniors Bio»

κατά

Valsts ieņēmumu dienests

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία, η οποία περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να καθοριστεί αν μείγμα φυτικών λαδιών, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να ταξινομηθεί στη διάκριση 1517 90 91 της ΣΟ, ως βρώσιμο μείγμα φυτικών λαδιών, ή στη διάκριση 1518 00 31 της ΣΟ, ως μη βρώσιμο μείγμα φυτικών λαδιών, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία της προκειμένης περίπτωσης, στο μέτρο που αφορούν τα συμφυή με το προϊόν αυτό αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις αντικειμενικές του ιδιότητες. Μεταξύ των κρίσιμων στοιχείων που μπορούν να δικαιολογήσουν την ταξινόμηση ενός τέτοιου μείγματος ως «μη βρώσιμου», πρέπει να αξιολογούνται οι πληροφορίες που παρέσχε ο παρασκευαστής του μείγματος αυτού στο πλαίσιο της τελωνειακής του διασάφησης, κατά τις οποίες, λόγω των χαρακτηριστικών της μεθόδου παρασκευής του, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η παρουσία επιβλαβών ουσιών στο εν λόγω μείγμα. Συναφώς, το γεγονός ότι κατά την ανάλυση δειγμάτων που ελήφθησαν από ένα τέτοιο μείγμα φυτικών λαδιών δεν βρέθηκε σε αυτό καμία επιβλαβής ουσία δεν αρκεί, αυτό και μόνον, ώστε να αμφισβητηθεί ο χαρακτηρισμός του επίμαχου μείγματος ως «μη βρώσιμου». Μια τέτοια συνέπεια προϋποθέτει την ύπαρξη άλλων κρίσιμων αποδεικτικών στοιχείων, ικανών να κλονίσουν την ακρίβεια των πληροφοριών σχετικά με τη μέθοδο παρασκευής του επίμαχου μείγματος, τις οποίες παρέσχε ο παρασκευαστής του και οι οποίες περιλαμβάνονται στην ανωτέρω διασάφηση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 62, 68 και 71 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 648/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005.

(¹) EE C 245 της 27.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2016 – Bank of Industry and Mine κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-358/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων ισχύει η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 — Νομική βάση — Κριτήριο αντλούμενο από την υλική, λογιστική ή χρηματοοικονομική υποστήριξη της Ιρανικής Κυβερνήσεως — Καταβολή μέρους των κερδών κρατικής επιχειρήσεως στο Ιρανικό Δημόσιο]

(2016/C 243/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Bank of Industry and Mine (εκπρόσωποι: E. Rosenfeld και S. Perrotet, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και A. Vitro)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Bank of Industry and Mine και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 7.9.2015.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Alta Realitat SL κατά Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

(Υπόθεση C-384/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 — Άρθρο 8 — Πράξη που δεν μεταφράσθηκε — Άρνηση παραλαβής της πράξεως — Γλωσσικές γνώσεις του παραλήπτη της πράξεως — Έλεγχος από το επιληφθέν δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως)

(2016/C 243/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alta Realitat SL

κατά

Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, κατά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεως στον παραλήπτη της ο οποίος κατοικεί στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, στην περίπτωση που η πράξη δεν έχει συνταχθεί ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση είτε σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο αποδέκτης είτε στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής είτε, εφόσον οι επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους μέλους είναι περισσότερες της μίας, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη:

- το επιληφθέν δικαστήριο στο κράτος μέλος προελεύσεως πρέπει να βεβαιωθεί ότι ο παραλήπτης αυτός ενημερώθηκε προσηκόντως, μέσω του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα II του κανονισμού αυτού, για το δικαίωμά του να αρνηθεί την παραλαβή της πράξεως αυτής·
- σε περίπτωση παραλείψεως αυτού του τύπου, εναπόκειται στο δικαστήριο αυτό να θεραπεύσει τη διαδικαστική πλημμέλεια σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού·
- το επιληφθέν δικαστήριο δεν δύναται να παρεμποδίσει τον παραλήπτη να ασκήσει το δικαίωμά του αρνήσεως παραλαβής της πράξεως·
- μόνον αφότου ο παραλήπτης ασκήσει όντως το δικαίωμά του αρνήσεως παραλαβής της πράξεως δύναται το επιληφθέν δικαστήριο να ελέγξει το βάσιμο της αρνήσεως αυτής· προς τον σκοπό αυτό, το εν λόγω δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη του όλα τα σχετικά στοιχεία του φακέλου, προκειμένου να εκτιμήσει εάν ο αποδέκτης κατανοεί ή όχι τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η πράξη, και
- εφόσον το εν λόγω δικαστήριο διαπιστώσει ότι η άρνηση του παραλήπτη της πράξεως δεν είναι δικαιολογημένη, δύναται κατ' αρχήν να αντλήσει τις συνέπειες που προβλέπονται συναφώς από το εθνικό του δίκαιο, υπό την προϋπόθεση όμως ότι διασφαλίζεται η πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού 1393/2007.

(¹) EE C 338 της 3.11.2014.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Νοεμβρίου 2015 η Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 10 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (εκπρόσωπος: D. Sobor, ügyvéd)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2016, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 14 Μαρτίου 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. κατά DHL Paket GmbH

(Υπόθεση C-146/16)

(2016/C 243/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και ανααιρεσείων: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Εναγόμενη και ανααιρεσίβλητη: DHL Paket GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2005/29/EK ⁽¹⁾ στοιχεία που αφορούν τη γεωγραφική διεύθυνση και την ταυτότητα του εμπορευόμενου να γνωστοποιούνται ήδη στη διαφημιστική καταχώριση για συγκεκριμένα προϊόντα σε έντυπο μέσο ενημέρωσης, ακόμα και στην περίπτωση που οι καταναλωτές αγοράζουν τα διαφημιζόμενα προϊόντα αποκλειστικώς μέσω αναγραφόμενης στην καταχώριση ιστοσελίδας της διαφημιζόμενης επιχείρησης και μπορούν να λάβουν ευχερώς τις απαιτούμενες κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας πληροφορίες από την εν λόγω ιστοσελίδα ή μέσω αυτής;
- 2) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το αν η διαφημιζόμενη στο έντυπο μέσο ενημέρωσης επιχείρηση διαφημίζει την πώληση δικών της προϊόντων και παραπέμπει, ως προς τα απαιτούμενα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/49/EK στοιχεία, απευθείας σε δική της ιστοσελίδα ή αν η διαφήμιση αφορά προϊόντα πωλούμενα από άλλες επιχειρήσεις σε δικτυακή πλατφόρμα της διαφημιζόμενης, οι δε καταναλωτές μπορούν να πληροφορηθούν τα στοιχεία του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας μόνο μετά από μία ή περισσότερες περαιτέρω ενέργειες (κλικ) μέσω συνδέσμου που παραπέμπει στις ιστοσελίδες των άλλων αυτών επιχειρήσεων και ο οποίος διατίθεται στην ιστοσελίδα του διαχειριστή της δικτυακής πλατφόρμας, που είναι και η μόνη ιστοσελίδα που αναγράφεται στη διαφήμιση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ΕΕ L 149, σ. 22.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Oradea (Ρουμανία) την 1η Απριλίου 2016 – Ruxandra-Paula Andriciu κ.λπ. κατά Banca Românească SA

(Υπόθεση C-186/16)

(2016/C 243/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Oradea

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείοντες: Ruxandra-Paula Andriciu κ.λπ.

Εφεσίβλητη: Banca Românească SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απορρέουσα από τη σύμβαση σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων πρέπει να αξιολογείται αυστηρά με αναφορά στον χρόνο συνάψεως της συμβάσεως ή καλύπτει επίσης την κατάσταση εντός της οποίας, κατά τη διάρκεια συμβάσεως διαδοχικής εκτελέσεως, σημαντικές μεταβολές στη συναλλαγματική ισοτιμία έχουν καταστήσει τις υποχρεώσεις του καταναλωτή υπερβολικά επαχθείς συγκριτικά με τον χρόνο συνάψεως της συμβάσεως;
- 2) Πρέπει ο σαφής και κατανοητός τρόπος με τον οποίο διατυπώνεται συμβατική ρήτρα, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εν λόγω συμβατική ρήτρα πρέπει μόνο να αναφέρει τους λόγους της προσθήκης της στη σύμβαση και τον μηχανισμό λειτουργίας της ή πρέπει επίσης να αναφέρει όλες τις συνέπειες που μπορεί να έχει στην τιμή που καταβάλλεται από τον καταναλωτή, όπως τον συναλλαγματικό κίνδυνο, και, υπό το πρίσμα της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, δύναται να θεωρηθεί ότι η υποχρέωση της τράπεζας να πληροφορεί τον πελάτη κατά τον χρόνο χορηγήσεως της πιστώσεως αφορά αποκλειστικά τους όρους του δανείου, ήτοι τους τόκους, τις προμήθειες και τις εγγυήσεις που βαρύνουν τον δανειολήπτη, χωρίς να μπορεί να περιληφθεί σε αυτή την υποχρέωση η πιθανή ανατίμηση ή υποτίμηση ξένου νομίσματος;

- 3) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι εκφράσεις «κύριο αντικείμενο της σύμβασης» και «το ανάλογο ή μη μεταξύ της τιμής και της αμοιβής, αφενός, και των υπηρεσιών ή αγαθών που θα παρασχεθούν ως αντάλλαγμα, αφετέρου» καλύπτουν ρήτρα που περιλαμβάνεται σε σύμβαση πιστώσεως η οποία έχει συναφθεί σε ξένο νόμισμα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, χωρίς να έχει αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως, και κατά την οποία η πίστωση πρέπει να εξοφληθεί στο ίδιο νόμισμα;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 18 Απριλίου 2016 – Elecdey Carcelén S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Υπόθεση C-215/16)

(2016/C 243/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Elecdey Carcelén S.A.

Καθής: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφόσον τα «καθεστώτα στήριξης», τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 2, στοιχείο ια', της οδηγίας 2009/28/ΕΚ, και, μεταξύ αυτών, τα φορολογικά κίνητρα τα οποία συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, έχουν ορισθεί ως μέσα για την επίτευξη των σκοπών κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία 2009/28/ΕΚ, έχουν τα εν λόγω κίνητρα ή μέτρα υποχρεωτικό χαρακτήρα και δεσμεύουν τα κράτη μέλη παράγοντας άμεσο αποτέλεσμα, κατά το μέτρο που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επικλήσεως και να προβληθούν από τα θιγόμενα άτομα ενώπιον κάθε είδους δημόσιας, δικαστικής ή διοικητικής αρχής;
- 2) Εφόσον περιλαμβάνονται στα «καθεστώτα στήριξεως» που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα φορολογικά κίνητρα που συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, χρησιμοποιουμένης προς τούτο της εκφράσεως «μεταξύ άλλων», έχουν την έννοια τα εν λόγω κίνητρα ότι περιλαμβάνουν συγκεκριμένα τη μη επιβολή, άλλως την απαγόρευση, κάθε είδους ειδικού και συγκεκριμένου τέλους σε βάρος της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πέραν των γενικών φόρων που βαρύνουν την οικονομική δραστηριότητα και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Επιπλέον, και εντός της ίδιας παραγράφου διατυπώνεται το ακόλουθο ερώτημα: [Επίσης], πρέπει να εμπίπτει στη γενική απαγόρευση που αναφέρεται ανωτέρω και η απαγόρευση εκείνη σχετικά με τη σώρευση ή αλληλεπικάλυψη ή τη διπλή φορολόγηση με διαφόρους γενικούς ή ειδικούς φόρους που καθίστανται απαιτητοί επί διαφορετικών σταδίων της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, ως προς την ίδια γενεσιουργό αιτία επί της οποίας επιβάλλεται το εξεταζόμενο τέλος αιολικής ενέργειας;
- 3) Στην περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα και αποδοχής της φορολόγησεως της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, για τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ, έχει ο όρος «ειδικός σκοπός» την έννοια ότι πρέπει να διαθέτει αποκλειστικό σκοπό και, επιπλέον, ότι το τέλος που βαρύνει τις ανανεώσιμες ενέργειες πρέπει, ως προς τη δομή του, να διαθέτει πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα και να μην επιτελεί αιμιγώς δημοσιονομική ή εισπρακτική λειτουργία;

- 4) Κατά το μέτρο που το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/96/EK, όσον αφορά τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στα ενεργειακά προϊόντα και στην ηλεκτρική ενέργεια, λαμβάνει ως σημείο αναφοράς τα ελάχιστα επίπεδα της οδηγίας τα οποία νοούνται ως το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους φόρους που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα για την ποσότητα των προϊόντων εκείνων κατά τη στιγμή της παράδοσης προς κατανάλωση, έχει το ως άνω άρθρο την έννοια ότι το σύνολο αυτό οφείλει να εξαιρεί από το επίπεδο φορολογίας που απαιτείται από την οδηγία τους εθνικούς εκείνους φόρους, οι οποίοι δεν έχουν πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα, τόσο ως προς τη δομή τους όσο και ως προς τον ειδικό σκοπό τους, όπως αυτός θα ερμηνευθεί με την απάντηση που θα δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα;
- 5) Συνιστά ο όρος «τέλος» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2009/28/EK αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης που πρέπει να ερμηνεύεται ευρύτερα, ως συμπεριλαμβάνουσα και ως συνώνυμη της έννοιας του φόρου εν γένει;
- 6) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, τα τέλη που οφείλουν να καταβάλουν οι καταναλωτές, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο ε', μπορούν να περιλαμβάνουν μόνο τις επιβαρύνσεις ή φόρους με τους οποίους σκοπείται, κατά περίπτωση, η αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε στο περιβάλλον και η αποκατάσταση, με το ποσό της εισπράξεως, των ζημιών που προκλήθηκαν λόγω του αρνητικού αντίκτυπου ή συνεπειών, αλλά όχι τους φόρους ή τις εισφορές που βαρύνουν τις μη ρυπογόνες μορφές ενέργειας και επιτελούν κατεχόμενη δημοσιονομική ή εισπρακτική σκοπό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 18 Απριλίου 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Υπόθεση C-216/16)

(2016/C 243/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Καθή: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφόσον τα «καθεστώτα στηρίξης», τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 2, στοιχείο ια', της οδηγίας 2009/28/EK, και, μεταξύ αυτών, τα φορολογικά κίνητρα τα οποία συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, έχουν οριστεί ως μέσα για την επίτευξη των σκοπών κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία 2009/28/EK, έχουν τα εν λόγω κίνητρα ή μέτρα υποχρεωτικό χαρακτήρα και δεσμεύουν τα κράτη μέλη παράγοντας άμεσο αποτέλεσμα, κατά το μέτρο που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επικλήσεως και να προβληθούν από τα θιγόμενα άτομα ενώπιον κάθε είδους δημόσιας, δικαστικής ή διοικητικής αρχής;
- 2) Εφόσον περιλαμβάνονται στα «καθεστώτα στηρίξεως» που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα φορολογικά κίνητρα που συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, χρησιμοποιούμενης προς τούτο της εκφράσεως «μεταξύ άλλων», έχουν την έννοια τα εν λόγω κίνητρα ότι περιλαμβάνουν συγκεκριμένα τη μη επιβολή, άλλως την απαγόρευση, κάθε είδους ειδικού και συγκεκριμένου τέλους σε βάρος της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πέραν των γενικών φόρων που βαρύνουν την οικονομική δραστηριότητα και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Επιπλέον, και εντός της ίδιας παραγράφου διατυπώνεται το ακόλουθο ερώτημα: [Επίσης], πρέπει να εμπίπτει στη γενική απαγόρευση που αναφέρεται ανωτέρω και η απαγόρευση εκείνη σχετικά με τη σώρευση ή αλληλεπικάλυψη ή τη διπλή φορολόγηση με διαφόρους γενικούς ή ειδικούς φόρους που καθίστανται απαιτητοί επί διαφορετικών σταδίων της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, ως προς την ίδια γενεσιουργό αιτία επί της οποίας επιβάλλεται το εξεταζόμενο τέλος αιολικής ενέργειας;

- 3) Στην περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα και αποδοχής της φορολογήσεως της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, για τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118/EK, έχει ο όρος «ειδικός σκοπός» την έννοια ότι πρέπει να διαθέτει αποκλειστικό σκοπό και, επιπλέον, ότι το τέλος που βαρύνει τις ανανεώσιμες ενέργειες πρέπει, ως προς τη δομή του, να διαθέτει πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα και να μην επιτελεί αμιγώς δημοσιονομική ή εισπρακτική λειτουργία;
- 4) Κατά το μέτρο που το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/96/EK, όσον αφορά τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στα ενεργειακά προϊόντα και στην ηλεκτρική ενέργεια, λαμβάνει ως σημείο αναφοράς τα ελάχιστα επίπεδα της οδηγίας τα οποία νοούνται ως το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους φόρους που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα για την ποσότητα των προϊόντων εκείνων κατά τη στιγμή της παράδοσης προς κατανάλωση, έχει το ως άνω άρθρο την έννοια ότι το σύνολο αυτό οφείλει να εξαιρεθεί από το επίπεδο φορολογίας που απαιτείται από την οδηγία τους εθνικούς εκείνους φόρους, οι οποίοι δεν έχουν πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα, τόσο ως προς τη δομή τους όσο και ως προς τον ειδικό σκοπό τους, όπως αυτός θα ερμηνευθεί με την απάντηση που θα δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα;
- 5) Συνιστά ο όρος «τέλος» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2009/28/EK αυτεπλήρ έννοια του δικαίου της Ένωσης που πρέπει να ερμηνεύεται ευρύτερα, ως συμπεριλαμβάνουσα και ως συνώνυμη της έννοιας του φόρου εν γένει;
- 6) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, τα τέλη που οφείλουν να καταβάλουν οι καταναλωτές, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο ε', μπορούν να περιλαμβάνουν μόνο τις επιβαρύνσεις ή φόρους με τους οποίους σκοπείται, κατά περίπτωση, η αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε στο περιβάλλον και η αποκατάσταση, με το ποσό της εισπράξεως, των ζημιών που προκλήθηκαν λόγω του αρνητικού αντίκτυπου ή συνεπειών, αλλά όχι τους φόρους ή τις εισφορές που βαρύνουν τις μη ρυπογόνες μορφές ενέργειας και επιτελούν κατεξοχήν δημοσιονομικό ή εισπρακτικό σκοπό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 20 Απριλίου 2016 – Iberenova Promociones S.A.U. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Υπόθεση C-220/16)

(2016/C 243/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Iberenova Promociones S.A.U.

Καθής: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφόσον τα «καθεστώτα στήριξης», τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 2, στοιχείο ια', της οδηγίας 2009/28/EK, και, μεταξύ αυτών, τα φορολογικά κίνητρα τα οποία συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, έχουν ορισθεί ως μέσα για την επίτευξη των σκοπών κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία 2009/28/EK, έχουν τα εν λόγω κίνητρα ή μέτρα υποχρεωτικό χαρακτήρα και δεσμεύουν τα κράτη μέλη παράγοντας άμεσο αποτέλεσμα, κατά το μέτρο που μπορούν να αποτελέσουν επικείμενο επικλήσεως και να προβληθούν από τα θιγόμενα άτομα ενώπιον κάθε είδους δημόσιας, δικαστικής ή διοικητικής αρχής;

- 2) Εφόσον περιλαμβάνονται στα «καθιεστώτα στηρίξεως» που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα φορολογικά κίνητρα που συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, χρησιμοποιουμένης προς τούτο της εκφράσεως «μεταξύ άλλων», έχουν την έννοια τα εν λόγω κίνητρα ότι περιλαμβάνουν συγκεκριμένα τη μη επιβολή, άλλως την απαγόρευση, κάθε είδους ειδικού και συγκεκριμένου τέλους σε βάρος της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πέραν των γενικών φόρων που βαρύνουν την οικονομική δραστηριότητα και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Επιπλέον, και εντός της ίδιας παραγράφου διατυπώνεται το ακόλουθο ερώτημα: [Επίσης], πρέπει να εμπίπτει στη γενική απαγόρευση που αναφέρεται ανωτέρω και η απαγόρευση εκείνη σχετικά με τη σώρευση ή αλληλεπικάλυψη ή τη διπλή φορολόγηση με διαφόρους γενικούς ή ειδικούς φόρους που καθίστανται απαιτητοί επί διαφορετικών σταδίων της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, ως προς την ίδια γενεσιουργό αιτία επί της οποίας επιβάλλεται το εξεταζόμενο τέλος αιολικής ενέργειας;
- 3) Στην περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα και αποδοχής της φορολογήσεως της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, για τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ, έχει ο όρος «ειδικός σκοπός» την έννοια ότι πρέπει να διαθέτει αποκλειστικό σκοπό και, επιπλέον, ότι το τέλος που βαρύνει τις ανανεώσιμες ενέργειες πρέπει, ως προς τη δομή του, να διαθέτει πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα και να μην επιτελεί αμιγώς δημοσιονομική ή εισπρακτική λειτουργία;
- 4) Κατά το μέτρο που το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, όσον αφορά τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στα ενεργειακά προϊόντα και στην ηλεκτρική ενέργεια, λαμβάνει ως σημείο αναφοράς τα ελάχιστα επίπεδα της οδηγίας τα οποία νοούνται ως το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους φόρους που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα για την ποσότητα των προϊόντων εκείνων κατά τη στιγμή της παράδοσης προς κατανάλωση, έχει το ως άνω άρθρο την έννοια ότι το σύνολο αυτό οφείλει να εξαιρεί από το επίπεδο φορολογίας που απαιτείται από την οδηγία τους εθνικούς εκείνους φόρους, οι οποίοι δεν έχουν πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα, τόσο ως προς τη δομή τους όσο και ως προς τον ειδικό σκοπό τους, όπως αυτός θα ερμηνευθεί με την απάντηση που θα δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα;
- 5) Συνιστά ο όρος «τέλος» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2009/28/ΕΚ αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης που πρέπει να ερμηνεύεται ευρύτερα, ως συμπεριλαμβάνουσα και ως συνώνυμη της έννοιας του φόρου εν γένει;
- 6) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, τα τέλη που οφείλουν να καταβάλουν οι καταναλωτές, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο ε', μπορούν να περιλαμβάνουν μόνο τις επιβαρύνσεις ή φόρους με τους οποίους σκοπείται, κατά περίπτωση, η αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε στο περιβάλλον και η αποκατάσταση, με το ποσό της εισπράξεως, των ζημιών που προκλήθηκαν λόγω του αρνητικού αντίκτυπου ή συνεπειών, αλλά όχι τους φόρους ή τις εισφορές που βαρύνουν τις μη ρυπογόνες μορφές ενέργειας και επιτελούν κατεξοχήν δημοσιονομικό ή εισπρακτικό σκοπό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 20 Απριλίου 2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Υπόθεση C-221/16)

(2016/C 243/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.

Καθής: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφόσον τα «καθεστώτα στήριξης», τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 2, στοιχείο ια', της οδηγίας 2009/28/EK, και, μεταξύ αυτών, τα φορολογικά κίνητρα τα οποία συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, έχουν οριστεί ως μέσα για την επίτευξη των σκοπών κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία 2009/28/EK, έχουν τα εν λόγω κίνητρα ή μέτρα υποχρεωτικό χαρακτήρα και δεσμεύουν τα κράτη μέλη παράγοντας άμεσο αποτέλεσμα, κατά το μέτρο που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επικλήσεως και να προβληθούν από τα θυγόμενα άτομα ενώπιον κάθε είδους δημόσιας, δικαστικής ή διοικητικής αρχής;
- 2) Εφόσον περιλαμβάνονται στα «καθεστώτα στήριξης» που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα φορολογικά κίνητρα που συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, χρησιμοποιουμένης προς τούτο της εκφράσεως «μεταξύ άλλων», έχουν την έννοια τα εν λόγω κίνητρα ότι περιλαμβάνουν συγκεκριμένα τη μη επιβολή, άλλως την απαγόρευση, κάθε είδους ειδικού και συγκεκριμένου τέλους σε βάρος της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πέραν των γενικών φόρων που βαρύνουν την οικονομική δραστηριότητα και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Επιπλέον, και εντός της ίδιας παραγράφου διατυπώνεται το ακόλουθο ερώτημα: [Επίσης], πρέπει να εμπίπτει στη γενική απαγόρευση που αναφέρεται ανωτέρω και η απαγόρευση εκείνη σχετικά με τη σώρευση ή αλληλεπικάλυψη ή τη διπλή φορολόγηση με διαφόρους γενικούς ή ειδικούς φόρους που καθίστανται απαιτητοί επί διαφορετικών σταδίων της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, ως προς την ίδια γενεσιουργό αιτία επί της οποίας επιβάλλεται το εξεταζόμενο τέλος αιολικής ενέργειας;
- 3) Στην περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα και αποδοχής της φορολόγησεως της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, για τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118/EK, έχει ο όρος «ειδικός σκοπός» την έννοια ότι πρέπει να διαθέτει αποκλειστικό σκοπό και, επιπλέον, ότι το τέλος που βαρύνει τις ανανεώσιμες ενέργειες πρέπει, ως προς τη δομή του, να διαθέτει πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα και να μην επιτελεί αμιγώς δημοσιονομική ή εισπρακτική λειτουργία;
- 4) Κατά το μέτρο που το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/96/EK, όσον αφορά τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στα ενεργειακά προϊόντα και στην ηλεκτρική ενέργεια, λαμβάνει ως σημείο αναφοράς τα ελάχιστα επίπεδα της οδηγίας τα οποία νοούνται ως το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους φόρους που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα για την ποσότητα των προϊόντων εκείνων κατά τη στιγμή της παράδοσης προς κατανάλωση, έχει το ως άνω άρθρο την έννοια ότι το σύνολο αυτό οφείλει να εξαιρεί από το επίπεδο φορολογίας που απαιτείται από την οδηγία τους εθνικούς εκείνους φόρους, οι οποίοι δεν έχουν πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα, τόσο ως προς τη δομή τους όσο και ως προς τον ειδικό σκοπό τους, όπως αυτός θα ερμηνευθεί με την απάντηση που θα δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα;
- 5) Συνιστά ο όρος «τέλος» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2009/28/EK αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης που πρέπει να ερμηνεύεται ευρύτερα, ως συμπεριλαμβανούσα και ως συνώνυμη της έννοιας του φόρου εν γένει;
- 6) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, τα τέλη που οφείλουν να καταβάλουν οι καταναλωτές, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο ε', μπορούν να περιλαμβάνουν μόνο τις επιβαρύνσεις ή φόρους με τους οποίους σκοπείται, κατά περίπτωση, η αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε στο περιβάλλον και η αποκατάσταση, με το ποσό της εισπράξεως, των ζημιών που προκλήθηκαν λόγω του αρνητικού αντίκτυπου ή συνεπειών, αλλά όχι τους φόρους ή τις εισφορές που βαρύνουν τις μη ρυπογόνες μορφές ενέργειας και επιτελούν κατεξοχήν δημοσιονομικό ή εισπρακτικό σκοπό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις
20 Απριλίου 2016 – «MIP-TS» OOD κατά Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Υπόθεση C-222/16)

(2016/C 243/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: «MIP-TS» OOD

Αναιρεσίβλητος: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 791/2011 του Συμβουλίου, της 3ης Αυγούστου 2011, η εισαγωγή ορισμένων υφασμάτων ινών από γυαλί ανοιχτής βροχίδας με μήκος και πλάτος κυψελίδας άνω των 1,8 mm και με βάρος άνω των 35 g/m², εξαιρουμένων των δίσκων από γυάλινες ίνες, τα οποία επί του παρόντος κατατάσσονται στους κωδικούς ΣΟ ex 7019 51 00 και ex 7019 59 00 (κωδικοί TARIC 7019510010 και 7019590010) και τα οποία διασαφίστηκαν στις 10 Απριλίου 2012 προκειμένου να υπαχθούν στο τελωνειακό καθεστώς «Θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία και τελική κατανάλωση», ως τόπος δε καταγωγής τους δηλώθηκε η Ταϊλάνδη και η αποστολή τους έγινε από την χώρα αυτή, ενώ στην πραγματικότητα είναι καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και η καταγωγή αυτή διαπιστώθηκε στο πλαίσιο έρευνας που διενεργήθηκε από τον OLAF σε εκτέλεση του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου βάσει εκθέσεως που συντάγη σχετικώς;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 20 Απριλίου 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (ΑΕΒΤΡΙ) κατά Nachalnik na Mitnitsa (προϊστάμενος τελωνείου) του Μπουργκάς, το οποίο υποκατέστησε το τελωνείο του Σβίλενγκραντ

(Υπόθεση C-224/16)

(2016/C 243/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (ΑΕΒΤΡΙ)

Αντίδικος κατ' αίτηση: Nachalnik na Mitnitsa (προϊστάμενος τελωνείου) του Μπουργκάς, το οποίο υποκατέστησε το τελωνείο του Σβίλενγκραντ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι το Δικαστήριο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] αρμόδιο να ερμηνεύει με τρόπο δεσμευτικό για τα δικαστήρια των κρατών μελών και προς αποφυγή εκδόσεως αντίθετων δικαστικών αποφάσεων [την εγκριθείσα εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2112/78 του Συμβουλίου τελωνειακή σύμβαση περί της διεθνούς μεταφοράς εμπορευμάτων βάσει των δελτίων TIR, της 14ης Νοεμβρίου 1975 (σύμβαση TIR)] οσάκις ανακύπτει ζήτημα ρυθμιζόμενο από τα άρθρα 8 και 11 της εν λόγω συμβάσεως, ώστε να κριθεί εάν ο εγγυοδοτικός οργανισμός υπέχει ευθύνη, που προβλέπεται και στο άρθρο 457, παράγραφος 2, του [κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93, της Επιτροπής, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (κανονισμός εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα)];
- 2) Επιτρέπει η ερμηνεία του άρθρου 457, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 7 (νυν άρθρο 11, παράγραφος 2), της [συμβάσεως TIR] και τις σχετικές επεξηγηματικές σημειώσεις να συναχθεί ότι σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη οι τελωνειακές αρχές [πρέπει να] απαιτούν, στο μέτρο του δυνατού, την πληρωμή των αναφερόμενων στο άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2 [της συμβάσεως TIR] ποσών, σε περίπτωση που αυτά καταστούν απαιτητά, από τον κάτοχο του δελτίου TIR, πρωτοφειλέτη των εν λόγω ποσών, προτού τα απαιτήσουν από τον εγγυοδοτικό οργανισμό;

- 3) Τεκμαίρεται, ενδεχομένως, μόνον από το γεγονός ότι ο παραλήπτης που απέκτησε ή κατέχει εμπόρευμα για το οποίο γνώριζε ότι έχει μεταφερθεί βάσει των δελτίων TIR —χωρίς όμως να έχει διευκρινισθεί εάν προσκομίστηκε ανέπαφο στο τελωνείο προορισμού ούτε εάν έχει γίνει εκεί η σχετική διασάφηση— ότι ο εν λόγω παραλήπτης είναι το πρόσωπο που θα έπρεπε να γνωρίζει ότι το εμπόρευμα έχει απομακρυνθεί από την τελωνειακή επιτήρηση και ως εκ τούτου πρέπει να θεωρηθεί από κοινού και εις ολόκληρον υπεύθυνος κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 3, τρίτη περίπτωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 213, του [κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα];
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα μπορεί να θεωρηθεί ότι η αδράνεια της τελωνειακής διοικήσεως να απαιτήσει την εξόφληση της τελωνειακής οφειλής από τον εν λόγω παραλήπτη έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείεται η προβλεπόμενη και στο άρθρο 457, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα ευθύνη του εγγυοδοτικού οργανισμού κατά το άρθρο 1, σημείο 16 [νυν στοιχείο ιζ'], της [συμβάσεως TIR];

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 2 Μαΐου 2016 –
Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston κατά T. G. Brosman**

(Υπόθεση C-251/16)

(2016/C 243/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Ανααιρεσίβλητος: T. G. Brosman

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος, όπως αναγνωρίστηκε με την απόφαση Halifax του Δικαστηρίου, ότι εφαρμόζεται στον τομέα του ΦΠΑ, άμεσο αποτέλεσμα έναντι ιδιώτη, ελλείψει εθνικού μέτρου, νομοθετικού ή δικαστικού, το οποίο συνιστά εφαρμογή της εν λόγω αρχής, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, ο αναχαρκτηρισμός των προ της πώλησεως πράξεων και των πωλήσεων στους τελικούς αγοραστές (στο εξής, από κοινού: οι πράξεις των ανααιρεσιόντων), όπως υποστηρίζεται από τους [Revenue] Commissioners (φορολογική αρχή), συνεπάγεται τη γένεση της υποχρέωσης των ανααιρεσιόντων να καταβάλουν ΦΠΑ, ενώ, από την ορθή εφαρμογή των διατάξεων της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας κατά τον κρίσιμο χρόνο των πράξεων των ανααιρεσιόντων, δεν προκύπτει η εν λόγω υποχρέωση;
- 2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ότι η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος έχει άμεσο αποτέλεσμα έναντι ιδιώτη, ακόμη και σε περίπτωση ελλείψεως εθνικού μέτρου, τόσο νομοθετικού όσο και δικαστικού, το οποίο συνιστά εφαρμογή της εν λόγω αρχής, είναι η αρχή αυτή αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να εφαρμοστεί επί των πράξεων των ανααιρεσιόντων, οι οποίες διενεργήθηκαν πριν από την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Halifax, και, ειδικότερα, λαμβανομένων υπόψη των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ανααιρεσιόντων;
- 3) Εάν η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος έχει εφαρμογή επί των πράξεων των ανααιρεσιόντων με αποτέλεσμα αυτές να πρέπει να αναχαρκτηριστούν
- α) ποιος είναι ο νομικός μηχανισμός βάσει του οποίου ο οφειλόμενος λόγω των πράξεων των ανααιρεσιόντων ΦΠΑ πρέπει να υπολογιστεί και να εισπραχθεί, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, δεν οφείλεται ΦΠΑ δυνάμενος να υπολογιστεί και να εισπραχθεί, και
- β) πώς θα μπορούσαν τα εθνικά δικαστήρια να επιβάλουν την υποχρέωση αυτή;

- 4) Προκειμένου να εκτιμηθεί εάν ο βασικός σκοπός των πράξεων των αναιρεσιόντων συνίστατο στην αποκόμιση φορολογικού πλεονεκτήματος, πρέπει το εθνικό δικαστήριο να εξετάσει τις προ της πώλησεως πράξεις (οι οποίες διαπιστώθηκε ότι πραγματοποιήθηκαν αποκλειστικά για φορολογικούς σκοπούς) αυτοτελώς, ή πρέπει ο σκοπός των πράξεων των αναιρεσιόντων να ληφθεί υπόψη στο σύνολό του;
- 5) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 9, του VAT Act (νόμου περί φόρου προστιθέμενης αξίας) να θεωρηθεί ως εθνική νομοθεσία που μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την έκτη οδηγία ⁽¹⁾, παρά το ότι είναι ασύμβατο προς τη διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας, κατ' ορθή εφαρμογή της οποίας οι αναιρεσιόντες αντιμετωπίζονται, όσον αφορά την παράδοση των εν λόγω ακινήτων πριν από την πρώτη εγκατάσταση σε αυτά, ως υποκείμενοι στον φόρο, μολονότι προηγήθηκε μεταβίβαση των εν λόγω ακινήτων η οποία φορολογήθηκε;
- 6) Σε περίπτωση που το άρθρο 4, παράγραφος 9, είναι ασύμβατο προς την έκτη οδηγία, διέπραξαν οι αναιρεσιόντες, επικαλούμενοι την εν λόγω διάταξη, κατάχρηση δικαιώματος αντίθετη προς τις αρχές που αναγνωρίστηκαν με την απόφαση Halifax του Δικαστηρίου;
- 7) Επικουρικώς, σε περίπτωση που το άρθρο 4, παράγραφος 9, είναι συμβατό προς την έκτη οδηγία, αποκόμισαν οι αναιρεσιόντες φορολογικό πλεονέκτημα αντίθετο προς τους σκοπούς της οδηγίας και/ή του άρθρου 4;
- 8) Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το άρθρο 4, παράγραφος 9, δεν μεταφέρει την έκτη οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη, έχει εντούτοις η αρχή της καταχρήσεως δικαιώματος, όπως καθιερώθηκε στην απόφαση Halifax του Δικαστηρίου, εφαρμογή επί των επίμαχων πράξεων με βάση τα κριτήρια που έθεσε το Δικαστήριο στην εν λόγω απόφαση;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 η Schenker Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-265/12, Schenker Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Schenker Ltd (εκπρόσωποι: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-265/12, Schenker Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση COMP/39462 – Transit (στο εξής: απόφαση), άλλως να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να ακυρώσει, άλλως, να μειώσει τα πρόστιμα που ορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως, άλλως, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να στηριχθεί στην αίτηση απαλλαγής της Deutsche Post, ότι δεν είχε παραβιαστεί η αρχή της απαγορεύσεως της διπλής εκπροσωπήσεως και ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να εξετάσει την πιθανότητα παραβιάσεως της αρχής αυτής.
2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο θεωρώντας ότι το άρθρο 1 του κανονισμού 141/62 ⁽¹⁾ δεν εφαρμόζεται στη συμπεριφορά που αφορούσε το «UK New Export System» [νέο σύστημα εξαγωγών Ηνωμένου Βασιλείου].
3. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η συμπεριφορά που αφορούσε το «UK New Export System», παρότι περιοριζόταν σε προσαυξήσεις για υπηρεσίες διαμεταφοράς που σχετίζονταν με αποστολές από το Ηνωμένο Βασίλειο προς χώρες εκτός του ΕΟΧ, μπορούσε να επηρεάσει αισθητά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.
4. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αρχή της χρηστής διοίκησης και την υποχρέωση αιτιολογήσεως που επιβάλλει το άρθρο 296 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), αποφασίζοντας να μη θεωρήσει ότι η The Brink's Company ευθύνεται από κοινού και εις ολόκληρον με την αναιρεσείουσα [ως διάδοχος της BAX Global Ltd. (UK)] για τη συμπεριφορά που αφορά το «UK New Export System».
5. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραμορφώνοντας το περιεχόμενο της αποφάσεως, υπερβαίνοντας την εξουσία που του αναγνωρίζεται βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ και παραλείποντας να προβεί σε στάθμιση κατά την εφαρμογή τα αρχής της αναλογικότητας, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾ και την αρχή της αναλογικότητας και της επιβολής ποινής ανάλογης της παραβάσεως κατά τον υπολογισμό των προστίμων.
6. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διατηρώντας τα ποσοστά μείωσης του προστίμου της Επιτροπής βάσει της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας ⁽³⁾ και παραμόρφωσε το περιεχόμενο της αποφάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός 141 του Συμβουλίου, περί μη εφαρμογής του κανονισμού 17 του Συμβουλίου στον τομέα των μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 30).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ C 298, σ. 17).

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Μαΐου 2016 οι Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-267/12, Deutsche Bahn AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (εκπρόσωποι: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-267/12, Deutsche Bahn AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να ακυρώσει τα άρθρα 1, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', και 1, παράγραφος 4, στοιχείο η', της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση COMP/39462 – Transit (στο εξής: απόφαση), άλλως, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- άλλως ή επικουρικώς, να μειώσει τα πρόστιμα που ορίστηκαν στα άρθρα 2, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', και 2, παράγραφος 4, στοιχείο η' της αποφάσεως, άλλως, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τους ακόλουθους πέντε λόγους αναιρέσεως:

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή μπορούσε να στηριχθεί στην αίτηση απαλλαγής της Deutsche Post, ότι δεν είχε παραβιαστεί η αρχή της απαγορεύσεως της διπλής εκπροσωπήσεως και ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να εξετάσει την πιθανότητα παραβιάσεως της αρχής αυτής
2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο θεωρώντας ότι το άρθρο 1 του κανονισμού 141/62 ⁽¹⁾ δεν εφαρμόζεται στη συμπεριφορά που αφορούσε το «Advance Manifest System» [σύστημα εκ των προτέρων δήλωσης φορτίου].
3. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αρχή της χρηστής διοίκησης και την υποχρέωση αιτιολογήσεως που επιβάλλει το άρθρο 296 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), αποφασίζοντας να μη θεωρήσει ότι η The Brink's Company ευθύνεται από κοινού και εις ολόκληρον με τη Schenker China Ltd. [ως διάδοχος της BAX Global (China) Co. Ltd.] για τη συμπεριφορά που αφορά τον «Chinese Currency Adjustment Factor» [συντελεστή συναλλαγματικής προσαρμογής για την Κίνα].
4. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραμορφώνοντας το περιεχόμενο της αποφάσεως, υπερβαίνοντας την εξουσία που του αναγνωρίζεται βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ και παραλείποντας να προβεί σε στάθμιση κατά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾ και την αρχή της αναλογικότητας και της επιβολής ποινής ανάλογης της παραβάσεως κατά τον υπολογισμό των προστίμων.
5. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διατηρώντας τα ποσοστά μειώσεως του προστίμου της Επιτροπής βάσει της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας ⁽³⁾. Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο της αποφάσεως και προσέβαλε το δικαίωμα δίκαιης δίκης των αναιρεσειουσών.

⁽¹⁾ Κανονισμός 141 του Συμβουλίου, περί μη εφαρμογής του κανονισμού 17 του Συμβουλίου στον τομέα των μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 30).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ C 298, σ. 17).

Αναίρεση που άσκησαν στις 13 Μαΐου 2016 οι Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 29 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (εκπρόσωποι: S. Mobley, A. Στρατάκης, A. Gamble, Solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που απορρίπτει τον πρώτο λόγο των ανααιρεσειουσών σχετικά με τις παραβάσεις·
- να τροποποιήσει τα άρθρα 2, παράγραφος 2, και 2, παράγραφος 3, της αποφάσεως της 28ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση COMP/39462 – Transit (στο εξής: απόφαση) στο μέτρο που αφορούν τις ανααιρεσείουσες και, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του, να μειώσει τα πρόστιμα που τους επιβλήθηκαν· και
- σε κάθε περίπτωση, να διατάξει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά της έξοδα και να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα των ανααιρεσειουσών για την παρούσα διαδικασία και για την διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, υπερβαίνοντας προδήλως τα όρια της εύλογης εκτιμήσεως των αποδείξεων και εφαρμόζοντας εσφαλμένα τη νομολογία, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε παρεκκλίνει σε σχέση με προγενέστερες αποφάσεις της, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ούτε παραβίασε της αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως. Οι ειδικότεροι λόγοι αναίρεσως είναι οι εξής:

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υπερβαίνοντας προδήλως τα όρια της εύλογης εκτιμήσεως των αποδείξεων ως προς το κατά πόσον οι επίμαχες παραβάσεις και, ειδικότερα, οι παραβάσεις που αφορούσαν το AMS και τον CAF, σχετίζονταν με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως «σύνολο υπηρεσιών».
2. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας να εφαρμόσει τη νομολογιακή αρχή κατά την οποία η Επιτροπή για παράβαση που αφορά τμήμα μόνο προϊόντος ή υπηρεσίας, πρέπει να λαμβάνει υπόψη μόνον τις πωλήσεις που σχετίζονται με το συγκεκριμένο τμήμα

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2016 – Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-423/13 και T-64/14) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την αποτροπή της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων στο Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη περί το δίκαιο — Νομική βάση — Πλάνη εκτιμήσεως — Έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων)

(2016/C 243/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Good Luck Shipping LLC (Ντουμπάι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, M. Taher, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και B. Driessen)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 156, σ. 10), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 156, σ. 3), της απόφασης 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 306, σ. 18), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 306, σ. 3), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα και, αφετέρου, αίτημα περί μη εφαρμογής της απόφασης 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 46), και του κανονισμού (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την Good Luck Shipping LLC:

- την απόφαση 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·
- τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν.
- την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·
- τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν.

- 2) Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2013/661 διατηρούνται σε ισχύ ως προς την *Good Luck Shipping* έως ότου αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της η ακύρωση του κανονισμού 1154/2013.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της *Good Luck Shipping*.

(¹) EE C 325 της 9.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Επιτροπή κατά McCarron Poultry

(Υπόθεση T-226/14) (¹)

[Ρήτρα διατησίας — Πέμπτο πρόγραμμα-πλαίσιο για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (1998-2002) — Σύμβαση στον τομέα «Ενέργεια, περιβάλλον και βιώσιμη ανάπτυξη» — Καταγγελία της σύμβασης — Επιστροφή μέρους των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι υπερημερίας — Διαδικασία έκδοσης ερήμην απόφασης]

(2016/C 243/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Cappelletti και F. Moro, στη συνέχεια F. Moro, επικουρούμενοι από τον R. van der Hout, δικηγόρο)

Εναγομένη: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Ιρλανδία)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί η εναγομένη να επιστρέψει μέρος του ποσού που προκαταβλήθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο της σύμβασης NNE5/1999/20229, πλέον τόκων υπερημερίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την McCarron Poultry Ltd να επιστρέψει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 900 662,25 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 2,50 %, για το χρονικό διάστημα από 1ης Δεκεμβρίου 2010 και έως την ημερομηνία ολοσχερούς εξόφλησης της οφειλής.
- 2) Καταδικάζει την McCarron Poultry στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 212 της 7.7.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza)

(Υπόθεση T-753/14) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *ocean beach club ibiza* — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα *ocean drive Ibiza-hotel* και προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα OCEAN THE GROUP — Ακύρωση του προγενέστερου σήματος που αποτέλεσε το θεμέλιο της προσβαλλόμενης αποφάσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 243/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albero, F. Miazetto και E. Cebollero González, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Etyam, SL (Ibiza, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Ιουλίου 2014 (υπόθεση R 2293/2013-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Etyam και Ice Mountain Ibiza.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 26 της 26.1.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Υπόθεση T-5/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ocean beach club ibiza — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα OC ocean club και OC ocean club Ibiza — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 243/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albero, F. Miazetto και E. Cebollero González, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 2292/2013-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Marbella Atlantic Ocean Club και Ice Mountain Ibiza.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ice Mountain Ibiza, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Υπόθεση T-6/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ocean ibiza — Προγενέστερα εθνικά εικονιστικά σήματα OC ocean club και OC ocean club Ibiza — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 243/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albero, F. Miazetto και E. Cebollero González, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 2207/2013-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Marbella Atlantic Ocean Club και Ice Mountain Ibiza.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ice Mountain Ibiza, SL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2016 – El Corte Inglés κατά EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Υπόθεση T-126/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Supeco — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUPER COR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Περιεχόμενο του ελέγχου του τμήματος προσφυγών — Προϊόντα και υπηρεσίες στα οποία βασίστηκε η ανακοπή — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνας 15, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Ανακοίνωση 2/12]

(2016/C 243/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. L. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Scheffer και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Grup Supeco Maxor, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1112/2014-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της El Corte Inglés, SA και της Grup Supeco Maxor, SL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την El Corte Inglés, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2016 – U-R LAB κατά EUIPO (THE DINING EXPERIENCE)

(Υποθέσεις T-422/15 και T-423/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού και εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE DINING EXPERIENCE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 243/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: U-R LAB (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: G. Barbaut, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Δύο προσφυγές κατά δύο αποφάσεων του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Μαΐου 2015 (υποθέσεις R 2541/2014-4 και R 2542/2014-4), σχετικά με τις αιτήσεις καταχωρίσεως, αφενός, του εικονιστικού και, αφετέρου, του λεκτικού σημείου THE DINING EXPERIENCE ως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-422/15 και T-423/15 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Καταδικάζει την U-R LAB στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 328 της 5.10.2015.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Απριλίου 2016 – ΚΚ κατά EASME

(Υπόθεση T-376/15)

(2016/C 243/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΚΚ (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-P. Spitzer, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (EASME)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 15ης Ιουνίου 2015, με την οποία ο EASME απέρριψε την πρόταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να υποχρεώσει τον EASME να καταβάλει το ποσό των 50 000 ευρώ ως αποζημίωση για την απώλεια ευκαιρίας και των 90 800 ευρώ για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να καταδικάσει τον EASME στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, και συγκεκριμένα του αιτήματος ακυρώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την τεχνική αδυναμία προσβάσεως στη διαδικτυακή πύλη στην οποία θα έπρεπε να κατατεθεί η πρόταση που θα υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα ανταποκρινόμενη στην πρόσκληση υποβολής προτάσεων και συναφών δραστηριοτήτων σχετικών με το πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία (2014-2020) – Ορίζων 2020.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει ο EASME, δεν μετέλθε απάτη υπογράφοντας τη δέσμευση που ανέλαβε με την κατάθεση του φακέλου της προτάσεώς της.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι η απόρριψη της προτάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα είναι αντίθετη προς τους κανόνες του διαγωνισμού.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει επίσης δύο ισχυρισμούς προς στήριξη των αποζημιωτικών αιτημάτων της.

1. Ο πρώτος ισχυρισμός αντλείται από την υλική ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της απώλειας ευκαιρίας.
2. Ο δεύτερος ισχυρισμός αντλείται από την υλική ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω του χρόνου που αφιέρωσε για να απαντήσει στην πρόσκληση υποβολής προσφορών.

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2016 – Gregis κατά EUIPO – DM9 Automobili (ATS)

(Υπόθεση T-5/16)

(2016/C 243/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gian Luca Gregis (Adeje, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Bartolucci, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: DM9 Automobili Srl (Borgomanero, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ATS» – Υπ' αριθ. 9 799 719 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία σχετική με καταχώριση μεταβιβάσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Οκτωβρίου 2015, στην υπόθεση R 588/2015-1

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ματαιώσει την αριθ. T8391925 μεταβίβαση, της 14ης Απριλίου 2014.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 17 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του κανόνα 31 του κανονισμού 2868/95·
- Παράβαση του κανόνα 84, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 2868/95.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2016 – Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/16)

(2016/C 243/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/180 της Επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 2016, για την τροποποίηση του παραρτήματος της εκτελεστικής απόφασης 2014/709/ΕΕ σχετικά με τα μέτρα ελέγχου της υγείας των ζώων όσον αφορά την αφρικανική πανώλη των χοίρων σε ορισμένα κράτη μέλη, ως προς τις καταχωρίσεις για την Εσθονία, τη Λιθουανία και την Πολωνία (ΕΕ 2016, L 35, σ. 12), στο μέτρο που ο Gmina (Δήμος) Czyże, το υπόλοιπο τμήμα του Gmina Zabłudów καθώς και ο Gmina Hajnówka με την πόλη Hajnówka περιλαμβάνονται στο τμήμα II του παραρτήματος της αποφάσεως 2014/709/ΕΕ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας λόγω μη τηρήσεως της επιταγής ότι τα επίμαχα μέτρα πρέπει να είναι αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, λόγω μη τηρήσεως της επιταγής ότι τα επίμαχα μέτρα πρέπει να είναι πρόσφορα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και λόγω μη τηρήσεως της επιταγής περί αναλογικότητας των επίμαχων μέτρων.
2. Δεύτερος λόγος: παράβαση ουσιωδών τυπικών προϋποθέσεων που προβλέπουν ο κανονισμός (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ 2011, L 55, σ. 13), και ο εσωτερικός κανονισμός της μόνιμης επιτροπής φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών.
3. Τρίτος λόγος: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης απόφασης.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2016 – Guardian Glass España, Central Vidriera κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-170/16)

(2016/C 243/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Guardian Glass España, Central Vidriera, S.L. (Llodio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías, A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει το παραδεκτό της προσφυγής και των λόγων ακυρώσεως που προβάλλονται με αυτήν·
- να δεχθεί τους προβληθέντες με την προσφυγή λόγους ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει την κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, προκειμένου η προσφεύγουσα να είναι σε θέση να ασκήσει τα διαδικαστικά δικαιώματά της και η Επιτροπή να άρει επισήμως, κατά τον νόμο, τις αμφιβολίες της σχετικά με τη συμβατότητα των επίμαχων ενισχύσεων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί μη συμβατότητας ορισμένων ενισχύσεων υπέρ της Guardian, κοινοποιηθείσας στις ισπανικές αρχές με έγγραφο της Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 2015, «Φορολογικές υποθέσεις στη Χώρα των Βάσκων (Álava) – Ανεπίσημο έγγραφο σχετικά με πρόσθετες αιτιάσεις αφορώσες τη συμβατότητα με τις κατευθυντήριες γραμμές του 1998» και, στη συνέχεια, κοινοποιηθείσας στην προσφεύγουσα από τις ισπανικές αρχές στις 19 Φεβρουαρίου 2016.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος

Κατά κύριο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία έκρινε ατομική ενίσχυση ασύμβατη με την εσωτερική αγορά κατά παράβαση του άρθρου 250 ΣΛΕΕ και της αρχής της συλλογικότητας καθόσον η απόφαση αυτή δεν λήφθηκε από το Σώμα των Επιτρόπων, και κατά παράβαση τόσο των άρθρων 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, όσο και των άρθρων 4 και 13 του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾, καθόσον δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας προ της εκδόσεως της αποφάσεώς της.

2. Δεύτερος λόγος

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ διότι η Επιτροπή έσφαλλε κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2016 – Make up for ever κατά EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Υπόθεση T-185/16)

(2016/C 243/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Make up for ever SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Caron, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: L'Oréal (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL» – Υπ' αριθ. 3 371 341 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 3222/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει την εγκυρότητα του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL» αριθ. 3 371 341 για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που αφορά η κατατεθείσα αίτηση·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO προς έκδοση αποφάσεως αν κριθεί απαραίτητο·
- να καταδικάσει την εταιρία L'Oréal στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO, του τμήματος προσφυγών του EUIPO και της παρούσας προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik κατά EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)

(Υπόθεση T-187/16)

(2016/C 243/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Χιλή)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «LITU» – Υπ' αριθ. 12 684 833 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 719/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την προσφυγή και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να διατάξει την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου LITU ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλα τα προϊόντα·
- να καταδικάσει το καθού και/ή την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2016 – Andrea Incontri κατά EUIPO – HigoL (ANDREA INCONTRI)**(Υπόθεση T-197/16)**

(2016/C 243/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Andrea Incontri Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Perani και J. Graffer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: HigoL, SA (Baguim do monte, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ANDREA INCONTRI» – Υπ' αριθ. 10 985 323 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 146/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- συνακόλουθα, να δεχθεί την υπ' αριθ. 10 985 323 αίτηση καταχωρίσεως του σήματος ANDREA INCONTRI ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της·
- να καταδικάσει τους λοιπούς αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Απριλίου 2016 – Ranocchia κατά ΕΟΕΣΕ**(Υπόθεση T-208/16)**

(2016/C 243/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Graziano Ranocchia (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: C. Intino, δικηγόρος)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ΕΟΕΣΕ) (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής προσφυγών του ΕΟΕΣΕ, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, υπό τα στοιχεία (2016) 1020667 – 29/02/2016, η οποία εκδόθηκε κατόπιν προσφυγής που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2016, κατά της επιστολής αξιολογήσεως του καθηγητή José Labastida της 17ης Δεκεμβρίου 2015, υπό τα στοιχεία (2015)5922529,
- να ακυρώσει την επιστολή αξιολογήσεως του καθηγητή José Labastida της 17ης Δεκεμβρίου 2015, υπό τα στοιχεία (2015) 5922529 καθώς και τις συναφείς σε αυτές πράξεις, μεταξύ των οποίων τον κατάλογο σχεδίων που ενέκρινε η ομάδα SH5 – Πολιτισμοί και πολιτισμική παραγωγή του ERC-Cog-2015, που δημοσιεύθηκε από τον ΕΟΕΣΕ με το ανακοινωθέν τύπο της 12ης Φεβρουαρίου 2016,
- να ακυρώσει κάθε άλλη προηγούμενη, συνδεδεμένη και παρεπόμενη πράξη.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει κατάχρηση εξουσίας, λόγω του προδήλως παράλογου χαρακτήρα της αποφάσεως, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών από τα οποία προκύπτει η μη έγκριση της προτάσεως, καθώς και παράβαση της ρυθμίσεως του ΕΟΕΣΕ σχετικά με την αξιολόγηση των προτάσεων.

Οι διαδικασίες επιλογής είναι αντικειμενικά και υποκειμενικά πλημμελείς.

Όσον αφορά την αντικειμενική πλευρά, η αιτίαση αντλείται από τη μεγάλη διαφορά μεταξύ των ατομικών αξιολογήσεων των επιτρόπων (πολύ θετικές) και της τελικής από κοινού αποφάσεως (απόρριψη της πρότασης), καθώς και από εσφαλμένη εφαρμογή των κριτηρίων αξιολογήσεως.

Όσον αφορά την υποκειμενική πλευρά, η αιτίαση αντλείται από τον παραπλανητικό χαρακτήρα των εκτεθέντων πράξεων και πραγματικών περιστατικών που οδήγησαν στην απόρριψη της προτάσεως. Προβάλλεται ιδίως η εσφαλμένη παρέκκλιση από το κριτήριο επιλεξιμότητας για τους σκοπούς της αξιολογήσεως.

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2016 – Lukash κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-210/16)

(2016/C 243/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Olena Lukash (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: M. Cessieux, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή της Olena Lukash·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·

- να ακυρώσει τις μεταγενέστερες αποφάσεις και τους μεταγενέστερους κανονισμούς που παρατείνουν την ισχύ των περιοριστικών μέτρων τα οποία προβλέπει η απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2014 και επικαιροποιούν την αιτιολογία της, δηλαδή:
 - την απόφαση 2015/364/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015·
 - τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015·
 - την απόφαση 2015/876/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2015·
 - τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/869 του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2015·
 - την απόφαση 2016/318/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016·
 - τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από τη μη τήρηση των κριτηρίων του άρθρου 1 της αποφάσεως 2014/119/ΚΕΠΠΑ, τα οποία επαναλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014, της αιτιολογική σκέψεως 3 της αποφάσεως 2015/364/ΚΕΠΠΑ, τα οποία επαναλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/357, της αιτιολογικής σκέψεως 4 της αποφάσεως 2015/876/ΚΕΠΠΑ, τα οποία επαναλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/357, της αιτιολογικής σκέψεως 4 της αποφάσεως 2016/318/ΚΕΠΠΑ, τα οποία επαναλαμβάνονται αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/357.
4. Ο τέταρτος λόγος αφορά πλάνη ως προς τα πραγματικά περιστατικά στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο.
5. Ο πέμπτος λόγος αφορά πρόδηλη προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2016 – El Corte Inglés κατά EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Υπόθεση T-212/16)

(2016/C 243/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Μόναχο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Free STyLe» – Υπ' αριθ. 10 317 642 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 377/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα τον ή τους αντιδίκους που αντικρούουν την παρούσα προσφυγή.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ιδίου κανονισμού.
- Συνύπαρξη των αντιτιθέμενων σημάτων και άλλων σημείων τα οποία περιλαμβάνουν τον όρο «FREE STYLE».
- Παραβίαση, με την απόφαση του τμήματος προσφυγών, της κατά το άρθρο 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009 υποχρέωσης απορρίψεως αποδεικτικών στοιχείων που δεν προσκόμισε εγκαίρως ο αντίδικος.

Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2016 – El Corte Inglés κατά EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Υπόθεση T-213/16)

(2016/C 243/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Μόναχο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «FREE STYLE» – Υπ' αριθ. 4 761 731 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 387/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα τον ή τους αντιδίκους που αντικρούουν την παρούσα προσφυγή.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-212/16, El Corte Inglés κατά EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe).

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2016 – Vignerons de la Méditerranée κατά EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)

(Υπόθεση T-216/16)

(2016/C 243/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vignerons de la Méditerranée (Narbonne, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Karsenty-Ricard, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «LE VAL FRANCE» – Υπ' αριθ. 12 162 921 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαρτίου 2016 στην υπόθεση R 427/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή υπ' αριθ. B 2 307 737 την οποία άσκησε η εταιρία Bodegas Grupo Yllera SL κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 12 162 921 της εταιρίας Vignerons de la Méditerranée·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2016 – Haverkamp κατά EUIPO – Sissel (Ποδοτάπητας)**(Υπόθεση T-227/16)**

(2016/C 243/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Reinhard Haverkamp (Kindberg, Αυστρία) (εκπρόσωπος: A. Waldenberger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου υποδείγματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Διεθνής καταχώριση του σχεδίου ή υποδείγματος «Ποδοτάπητας» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Υπ' αριθ. DM/072187-0001 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 2618/2014-3

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας της προσφυγής και της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας καθώς και της ενώπιον του EUIPO διαδικασίας ακυρώσεως.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2016 – Haverkamp κατά EUIPO – Sissel (Ανάγλυφο σχέδιο απεικονίζον παραλία με βότσαλα)**(Υπόθεση T-228/16)**

(2016/C 243/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Reinhard Haverkamp (Kindberg, Αυστρία) (εκπρόσωποι: A. Waldenberger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO

Δικαιούχος του επίδικου υποδείγματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Διεθνής καταχώριση του σχεδίου ή υποδείγματος «Ανάγλυφο σχέδιο απεικονίζον παραλία με βότσαλα» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Υπ' αριθ. DM/072198-0001 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 26ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 2619/2014-3

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΕUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας της προσφυγής και της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας καθώς και της ενώπιον του ΕUIPO διαδικασίας ακυρώσεως.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-3/15, Frieberger και Vallin κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid και G. Gattinara)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Βέλγιο) και Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Βέλγιο)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 2ας Μαρτίου 2016 στην υπόθεση F-3/15, Frieberger και Vallin κατά Επιτροπής, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε βάσιμο τον τέταρτο λόγο της προσφυγής,
- όσον αφορά την πρωτόδικη διαδικασία, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε την υπόθεση ώριμη προς εκδίκαση, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα,
- όσον αφορά την ανααιρετική διαδικασία, να υποχρεώσει κάθε διάδικο να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σχετικά με τη διαδικασία αυτή.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραμόρφωση των πρωτοδίκως προβληθέντων επιχειρημάτων καθώς και από παράβαση της απαγορεύσεως αποφάνσεως *ultra petita*.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 26, παράγραφος 5, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της έννοιας της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Μαΐου 2016 ο José Luis Ruiz Molina κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2016 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-60/15, Ruiz Molina κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωποι: N. Lhoëst και S. Michiels, *avocats*)

Αναιρεσίσβλητο: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 2ας Μαρτίου 2016 στην υπόθεση F-60/15·
- να καταδικάσει το αναιρεσίσβλητο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, πρώτο εδάφιο, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του δεδικασμένου που προκύπτει από την απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, Bennett κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ, F-102/09, EU:F:2011:138.
 3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE 1999, L 175, σ. 43) η οποία υλοποίησε τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 μεταξύ διεπαγγελματικών οργανώσεων γενικού χαρακτήρα, καθώς και από παράβαση των παγίων αρχών και προτύπων του διεθνούς κοινωνικού δικαίου σχετικά με τη σταθερότητα της απασχόλησης.
 4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλημμελή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
-

Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2016 – Meissen Keramik κατά EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)**(Υπόθεση T-234/16)**

(2016/C 243/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meissen Keramik GmbH (Μείσεν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Vohwinkel και M. Bagh, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Μείσεν, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Meissen» – Υπ' αριθ. 3 743 663 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2016, στις υποθέσεις R 2620/2014-4 και R 2622/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που δεν είναι ευνοϊκή για την ίδια, ήτοι στο μέτρο που απορρίφθηκε το αίτημά της για κήρυξη εκπτώσεως και, αντιθέτως, έγινε δεκτό το αίτημα της δικαιούχου του επίδικου σήματος για ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως·
- εφόσον το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει εξουσία να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση: να κηρύξει τη δικαιούχο του υπ' αριθ. 3 743 633 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλήρως έκπτωτη από τα δικαιώματά της επί του σήματος αυτού, ή άλλως και επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2016 – Biogena Naturprodukte κατά EUIPO (ZUM wohl)**(Υπόθεση T-236/16)**

(2016/C 243/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Σάλτσμπουργκ, Αυστρία) (εκπρόσωπος: I. Schiffer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «ZUM wohl» – Υπ' αριθ. 13 666 871 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση R 1982/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να διαπιστώσει ότι το σημείο του οποίου ζητείται η καταχωριστεί με αριθμό 013 666 871 μπορεί να καταχωριστεί εξ ολοκλήρου ως κοινοτικό σήμα για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 32 και 43, κατά τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση καταχωρίσεως της 23ης Ιανουαρίου 2015,
- να υποχρεώσει το EUIPO να φέρει το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως,
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2016 – Polskie Zdroje κατά EUIPO (perlage)

(Υπόθεση T-239/16)

(2016/C 243/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polskie Zdroje sp. z o. o. sp. k. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: T. Gawrylczyk, radca prawny)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «perlage» – Υπ' αριθ. 13 472 899 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Μαρτίου 2016 στην υπόθεση R 1129/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2016 – Freddo κατά EUIPO – Freddo Freddo (Freggo)**(Υπόθεση T-243/16)**

(2016/C 243/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Freddo SA (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, K. Gilbert, G. Lodge, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Freddo Freddo, SL (Μαδρίτη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Freggo» – Υπ' αριθ. 7 606 064 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Φεβρουαρίου 2016, στην υπόθεση R 919/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO (και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εφόσον ασκήσει παρέμβαση) στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2016 – Yanukovych κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-244/16)**

(2016/C 243/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Viktor Fedorovych Yanukovych (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 76), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- Να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/311 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 1), δεδομένου ότι δεν συνιστά ανάκληση του κανονισμού 208/2014, καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη προσηκούσας νομικής βάσεως των αμφισβητούμενων μέτρων. Πρώτον, τα αμφισβητούμενα μέτρα δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που καθιστούν δυνατό στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να στηριχθεί στο άρθρο 29 ΣΕΕ, συγκεκριμένα δε, μεταξύ άλλων: (i) το Συμβούλιο μνημόνευσε ρητώς σκοπούς (εδραίωση του κράτους δικαίου και σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ουκρανία) που αποτελούν απλώς αόριστες διακηρύξεις και αδυνατούν να αποτελέσουν ευλόγως την προσηκούσα βάση για τη λήψη των μέτρων αυτών· (ii) η νομική βάση την οποία επικαλείται το Συμβούλιο ουδόλως συνδέεται επαρκώς με τον προσηκόντα δικαστικό έλεγχο που επιτάσσουν οι περιστάσεις, και (iii) η επιβολή περιοριστικών μέτρων σε βάρος του προσφεύγοντος ισοδυναμεί στην πράξη με υποστήριξη και νομιμοποίηση της συμπεριφοράς του νέου ουκρανικού καθεστώτος, το οποίο υποσκάπτει το ίδιο την ασφάλεια δικαίου και το κράτος δικαίου, παραβιάζει τα ανθρωπίνια δικαιώματα και είναι έτοιμο να τα παραβιάσει κατά σύστημα. Δεύτερον, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι δεν υφίσταται έγκυρη απόφαση βάσει του κεφαλαίου 2 του τίτλου V, ΣΕΕ. Τρίτον, δεν υφίσταται επαρκής σύνδεσμος με την υπόθεση ώστε να χωρεί επίκληση του άρθρου 215 ΣΛΕΕ κατά του προσφεύγοντος.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Συμβουλίου. Ο πραγματικός σκοπός που επιδιώκει το Συμβούλιο εφαρμόζοντας τα επίμαχα μέτρα δεν είναι η επίτευξη των διακηρυγμένων στις πράξεις αυτές σκοπών, αλλά πρόκειται κατ' ουσίαν για προσπάθεια προσηκτισμού του σημερινού ουκρανικού καθεστώτος (προκειμένου η Ουκρανία να συνάψει στενότερες σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση).
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας. Η προκριθείσα για τα επίμαχα μέτρα αιτιολογία, προκειμένου να περιληφθεί το όνομα του προσφεύγοντος, δεν είναι απλώς πεπλανημένη, αλλά και στερεότυπη, ακατάλληλη και μη προσηκόντως εξαιτιολογημένη.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια για να περιληφθεί στον κατάλογο κατά τον χρόνο εκδόσεως των πράξεων.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο, καθόσον περιέλαβε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων για τα οποία ισχύουν τα επίμαχα μέτρα. Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως περιλαμβάνοντας εκ νέου το όνομα του προσφεύγοντος, μολονότι η παρατεθείσα «αιτιολογία» προδήλως δεν πληρούσε τις εφαρμοστέες απαιτούμενες προϋποθέσεις.

6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και/ή από το ότι αυτός δεν έτυχε αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Εκτός άλλων αιτιάσεων, το Συμβούλιο δεν παρέσχε δυνατότητα ακρόασης στον προσφεύγοντα, ως όφειλε, πριν εκδώσει τα επίμαχα μέτρα, ο δε προσφεύγων δεν είχε την προσηκούσα και δίκαιη δυνατότητα να διορθώσει τυχόν σφάλματα ή να προσκομίσει στοιχεία σχετικά με την προσωπική κατάσταση του.
7. Ο έβδομος λόγος ακρόασης αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, όπως αυτά κατοχυρώνονται βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσβολή αυτή οφείλεται ιδίως στο ότι τα περιοριστικά μέτρα θίγουν κατά τρόπο αδικαιολόγητο και δυσανάλογο τα δικαιώματά του, καθόσον, μεταξύ άλλων: (i) ουδόλως προκύπτει ότι τα κεφάλαια τα οποία προβάλλεται ότι υπεξαίρεσε ο προσφεύγων θεωρούνται ότι μεταφέρθηκαν εκτός ουκρανικής επικράτειας· (ii) δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε προσηκόν να δεσμευθεί το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι οι ουκρανικές αρχές έχουν επί του παρόντος υπολογίσει το ύψος των προβαλλομένων ζημιών στο πλαίσιο των εκκρεμουσών ποινικών υποθέσεων κατά του προσφεύγοντος.

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2016 – Yanukovych κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-245/16)

(2016/C 243/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Ντονιέτσκ, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 76), καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- Να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/311 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 1), δεδομένου ότι δεν συνιστά ανάκληση του κανονισμού 208/2014, καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα·
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη προσηκούσας νομικής βάσεως των αμφισβητούμενων μέτρων. Ο λόγος αυτός, όπως και οι ακόλουθοι, στηρίζεται μεταξύ άλλων στα εξής. Τα αμφισβητούμενα μέτρα δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που καθιστούν δυνατό στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Συμβούλιο) να στηριχθεί στο άρθρο 29 ΣΕΕ και δεν είναι σύμφωνα με τους σκοπούς που μνημονεύονται ρητώς στην απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου (κράτος δικαίου και σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ουκρανία). Συγκεκριμένα, τα επίμαχα μέτρα θίγουν το κράτος δικαίου και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στηρίζοντας καθεστώς το οποίο δεν μπορεί να επιδείξει ιστορικό σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή του κράτους δικαίου. Το Συμβούλιο δεν δύναται ευλόγως να βασισθεί στις αποφάσεις της γενικής εισαγγελίας της Ουκρανίας ή των ουκρανικών δικαστηρίων, μεταξύ άλλων επειδή αυτά δεν είναι ούτε ανεξάρτητα ούτε αντικειμενικά και επειδή δέχονται παρεμβάσεις εκ μέρους του σημερινού ουκρανικού καθεστώτος. Οι ουκρανικές αρχές έχουν παραβιάσει πλειστάκις το τεκμήριο αθωότητας το οποίο μπορεί να επικαλεσθεί ο προσφεύγων.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Συμβουλίου. Ο πραγματικός σκοπός του οποίου την επίτευξη επιδιώκει το Συμβούλιο εφαρμόζοντας τα επίμαχα μέτρα ήταν και παραμένει ο προσεταιρισμός του σημερινού ουκρανικού καθεστώτος και η αύξηση της πολιτικής επιρροής του επί του καθεστώτος αυτού, επιδίωξη που δεν συνιστά προσηκούσα χρήση των εξουσιών αυτών.

3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε προσηκόντως και επαρκώς τις πράξεις του, αρκούμενο απλώς σε στερεότυπες και ανακριβείς αιτιολογίες.
 4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι ο προσφεύγων δεν πληρούσε τα απαιτούμενα κριτήρια για να περιληφθεί στον κατάλογο κατά τον χρόνο εκδόσεως των πράξεων. Τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε το Συμβούλιο δεν είναι επαρκώς βάσιμα για να περιληφθεί ο προσφεύγων στον επίμαχο κατάλογο.
 5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο, καθόσον περιέλαβε το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων για τα οποία ισχύουν τα επίμαχα μέτρα. Το Συμβούλιο δεν είχε στη διάθεσή του συγκεκριμένα, συνεκτικά και αξιόπιστα στοιχεία, βάσει των οποίων θα μπορούσε να δικαιολογήσει τα επίμαχα μέτρα και δεν υπέβαλε τα περιορισμένα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του σε επαρκώς αυστηρό έλεγχο.
 6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος και από το ότι αυτός δεν έτυχε αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Εκτός άλλων αιτιάσεων, το Συμβούλιο δεν παρέσχε δυνατότητα ακροάσεως στον προσφεύγοντα, ως όφειλε, πριν εκδώσει τα επίμαχα μέτρα, ο δε προσφεύγων δεν είχε τη δυνατότητα να διορθώσει τυχόν σφάλματα ή να προσκομίσει κρίσιμα στοιχεία.
 7. Ο έβδομος λόγος ακροάσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, όπως αυτά κατοχυρώνονται βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
-

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Αγωγή της 5ης Απριλίου 2016 – ZZ κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-19/16)

(2016/C 243/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: A. Senes και L. Payot, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Να αποζημιώσει την ενάγουσα, εντόκως, για την προβαλλόμενη απώλεια των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της, επικουρικός δε να επιστρέψει, εντόκως, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα τα οποία η ενάγουσα υποστηρίζει ότι απώλεσε στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος, όταν τα δικαιώματα αυτά μεταφέρθηκαν στο συνταξιοδοτικό σύστημα της εναγομένης.

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να αποκαταστήσει τη ζημία την οποία υπέστη η ενάγουσα λόγω της απώλειας των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της ποσού 55 641,17 ευρώ, πλέον των γεγεννημένων τόκων με αναδρομικό υπολογισμό του εφαρμοστέου επιτοκίου, ως εάν η αρχική μεταφορά διενεργήθηκε για το πλήρες ποσό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της στο πλαίσιο του Istituto Nazionale della Previdenza Sociale, όταν υποβλήθηκε η αρχική αίτηση μεταφοράς τους·
- επικουρικός, να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να προβεί στην άμεση επιστροφή προς την ZZ, σε συντάξιμους μήνες, ποσού 55 641,17 ευρώ, πλέον των γεγεννημένων τόκων με αναδρομικό υπολογισμό του εφαρμοστέου επιτοκίου, ως εάν η αρχική μεταφορά διενεργήθηκε για το πλήρες ποσό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της στο πλαίσιο του Istituto Nazionale della Previdenza Sociale. Στην περίπτωση αυτή, προτείνεται να γίνουν οι υπολογισμοί βάσει του άρθρου 71.1.1. της κανονιστικής αποφάσεως για το συνταξιοδοτικό σύστημα του προσωπικού της ΕΤΕπ·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να φέρει κάθε περαιτέρω αποζημίωση την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κρίνει δίκαιη
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στα έξοδα της παρούσας δίκης τα οποία εκτιμά σε 3 000 ευρώ.

